

Platné znění zákonů s vyznačením navrhovaných změn a doplnění

(ve znění sněmovních tisků 453 a 682)

Zákon o mezinárodní justiční spolupráci ve věcech trestních

§ 15

(1) Ustanovení tohoto dílu se nevztahují na předávání osobních údajů s Evropským policejním úřadem, ~~Evropskou jednotkou pro justiční spolupráci zřízenou právním Agenturou Evropské unie pro justiční spolupráci v trestních věcech zřízenou přímo použitelným předpisem Evropské unie²⁾~~ (dále jen „Eurojust“) nebo prostřednictvím informačního systému vytvořeného členskými státy, které se na základě schengenských předpisů účastní schengenské spolupráce, a přidruženými státy (dále jen "Schengenský informační systém"). Tento díl se nevztahuje na předávání osobních údajů na základě mezinárodních smluv.

(2) Není-li pro jiný členský stát závazný ~~právní~~ předpis Evropské unie upravující ochranu fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů příslušnými orgány za účelem prevence, vyšetřování, odhalování či stíhání trestných činů nebo výkonu trestů⁵²⁾, použijí se vůči němu § 18 a 19.

(3) Hovoří-li se v této hlavě o předání osobních údajů, rozumí se tím jejich předání nebo zpřístupnění.

~~2) Rozhodnutí Rady 2002/187/SVV ze dne 28. února 2002 o zřízení Evropské jednotky pro soudní spolupráci (Eurojust) za účelem posílení boje proti závažné trestné činnosti.~~

²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1727 ze dne 14. listopadu 2018 o Agentuře Evropské unie pro justiční spolupráci v trestních věcech (Eurojust) a o nahrazení a zrušení rozhodnutí Rady 2002/187/SVV.

⁵²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/680 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů příslušnými orgány za účelem prevence, vyšetřování, odhalování či stíhání trestných činů nebo výkonu trestů, o volném pohybu těchto údajů a o zrušení rámcového rozhodnutí Rady 2008/977/SVV.

§ 123

(1) Rozhodnutí o návrhu na uznání a výkon cizozemského rozhodnutí činí soud ve veřejném zasedání za přítomnosti státního zástupce. Nachází-li se osoba, vůči níž cizozemské rozhodnutí směřuje, v cizím státu ve vazbě, výkonu trestu nebo ochranného opatření spojeného se zbavením osobní svobody, doručují se jí pouze výzva ke zvolení obhájce, ustanovení obhájce a rozhodnutí o návrhu na uznání a výkon cizozemského rozhodnutí; veřejné zasedání se koná za přítomnosti jejího obhájce. **Pokud osoba, vůči níž směřuje rozhodnutí ukládající propadnutí nebo zabránění věci, majetku nebo jeho části anebo náhradní hodnoty, zemřela nebo byla prohlášena za mrtvou poté, co bylo v cizím státu pravomocně rozhodnuto, je oprávněn zúčastnit se veřejného zasedání její opatrovník; § 239a trestního řádu se užije obdobně.**

(2) Jde-li o rozhodnutí, kterým byl uložen nepodmíněný trest odnětí svobody nebo ochranné opatření spojené se zbavením osobní svobody, vyžádá si předseda senátu před konáním veřejného zasedání písemné vyjádření státního zástupce.

(3) Rozhodnutí o návrhu na uznání a výkon cizozemského rozhodnutí soud doručí též ministerstvu.

§ 125

(1) Soud návrh ministerstva zamítne, pokud

- a) nejsou splněny podmínky uznání,
- b) osoba, vůči níž cizozemské rozhodnutí směřuje, zemřela nebo byla prohlášena za mrtvou, nebo
- c) je zjevné, že výkon cizozemského rozhodnutí by nebylo možné zajistit, zejména je-li osoba, vůči níž směřuje cizozemské rozhodnutí, kterým byl uložen nepodmíněný trest odnětí svobody nebo ochranné opatření spojené se zbavením osobní svobody, nedosažitelná pro svůj neznámý pobyt.

(2) Ustanovení odstavce 1 písm. b) se neužije, jde-li o návrh na uznání a výkon cizozemského rozhodnutí ukládajícího propadnutí nebo zabránění věci, majetku nebo jeho části anebo náhradní hodnoty osobě, která poté, co bylo v cizím státě pravomocně rozhodnuto, zemřela nebo byla prohlášena za mrtvou.

~~(2)~~ (3) Proti rozhodnutí uvedenému v odstavci 1 je přípustná stížnost, kterou může podat též ministerstvo. V řízení o stížnosti se ustanovení § 149 odst. 1 písm. a) trestního řádu neužije.

~~(3)~~ (4) Zamítne-li soud návrh ministerstva a osoba, vůči níž cizozemské rozhodnutí směřuje, je v uznávací vazbě, rozhodne zároveň o jejím propuštění. Proti tomuto rozhodnutí je přípustná stížnost státního zástupce, která má odkladný účinek pouze tehdy, byla-li podána ihned po vyhlášení rozhodnutí a byla-li současně podána stížnost státního zástupce podle odstavce ~~2~~ 3.

§ 174

Převzetí výkonu nepodmíněného trestu odnětí svobody

(1) K výkonu nepodmíněného trestu odnětí svobody uloženého mezinárodním soudem lze převzít

- a) občana České republiky nebo osobu s trvalým pobytem na území České republiky, nebo
- b) jinou osobu, pokud se mezinárodní soud zaváže uhradit náklady výkonu trestu.

(2) Jde-li o převzetí osoby k výkonu nepodmíněného trestu odnětí svobody uloženého rozhodnutím mezinárodního soudu uvedeného v § 145 odst. 1 písm. a), rozhodne soud na návrh ministerstva před nařízením výkonu rozhodnutí rozsudkem o zařazení odsouzeného do typu věznice. Na řízení o návrhu ministerstva se obdobně užijí ustanovení § 123, § 125 odst. 1 písm. b) a c) ~~a odst. 2~~, **§ 125 odst. 3** a § 127.

(3) Žádá-li mezinárodní soud uvedený v § 145 odst. 1 písm. a) před předáním osoby k výkonu nepodmíněného trestu odnětí svobody o ujištění, že budou dodrženy lhůty nebo jiné podmínky pro podmíněné propuštění z výkonu nepodmíněného trestu odnětí svobody nebo předčasné ukončení takového výkonu podle předpisů mezinárodního soudu, souhlas takové osoby podle § 126 se nevyžaduje.

(4) Dojde-li v průběhu výkonu nepodmíněného trestu odnětí svobody ke změně podmínek uvedených v odstavci 1 nebo vyjde-li po převzetí osoby do České republiky najevo, že tyto podmínky nebyly v době převzetí splněny, informuje o tom ministerstvo neprodleně

mezinárodní soud a konzultuje s ním další postup. Není-li splněna žádná z podmínek uvedených v odstavci 1, ministerstvo požádá mezinárodní soud o určení jiného státu, ve kterém bude osoba pokračovat ve výkonu nepodmíněného trestu odnětí svobody. Pokud mezinárodní soud této žádosti nevyhoví, pokračuje se v jeho výkonu v České republice.

§ 185

- (1) Ustanovení této hlavy se užijí na společný vyšetřovací tým mezi členskými státy.
- (2) Podle této hlavy se postupuje, pokud jiný členský stát uplatňuje právní předpisy k provedení příslušného ~~právního~~ předpisu Evropské unie⁷⁾.
- (3) Ustanovení této hlavy nevylučují postup podle ustanovení o právní pomoci.

7) Rámcové rozhodnutí Rady 2002/465/SVV ze dne 13. června 2002 o společných vyšetřovacích týmech.

§ 189

- (1) Ustanovení dílů 1 až 3 této hlavy se užijí na předání osoby mezi Českou republikou a jiným členským státem na základě evropského zatýkacího rozkazu a na související úkony.
- (2) Podle ustanovení dílů 1 až 3 této hlavy se postupuje, pokud jiný členský stát uplatňuje právní předpisy k provedení příslušného ~~právního~~ předpisu Evropské unie⁸⁾.

8) Rámcové rozhodnutí Rady 2002/584/SVV ze dne 13. června 2002 o evropském zatýkacím rozkazu a postupech předávání mezi členskými státy, ve znění rámcového rozhodnutí Rady 2009/299/SVV ze dne 26. února 2009.

§ 193

(1) Byl-li vydán příkaz k zadržení, příkaz k zatčení nebo příkaz k dodání do výkonu trestu nebo byly-li učiněny soudem úkony směřující k dodání osoby do výkonu ochranného opatření spojeného se zbavením osobní svobody a nepodařilo-li se ji ve lhůtě 6 měsíců od vydání příkazu nebo provedení uvedených úkonů zadržet, zatknout, nebo dodat do výkonu takového trestu nebo ochranného opatření, předseda senátu vydá bez zbytečného odkladu evropský zatýkací rozkaz; v přípravném řízení tak učiní soudce na návrh státního zástupce, který jej podá bez zbytečného odkladu po uplynutí téže lhůty. Lze-li důvodně předpokládat, že se osoba, o jejíž předání jde, zdržuje v jiném členském státu, je možné evropský zatýkací rozkaz vydat i před uplynutím lhůty 6 měsíců.

(2) Evropský zatýkací rozkaz se vydává na stanoveném formuláři⁶⁾ a obsahuje náležitosti v něm uvedené. Evropský zatýkací rozkaz lze vydat pro skutek, za který

- a) lze uložit nepodmíněný trest odnětí svobody s horní hranicí trestní sazby nejméně 1 rok nebo ochranné opatření spojené se zbavením osobní svobody s nejvyšší délkou trvání nejméně 1 rok, nebo
- b) má být vykonán nepodmíněný trest odnětí svobody nebo ochranné opatření spojené se zbavením osobní svobody v délce nejméně 4 měsíce.

(3) Evropský zatýkací rozkaz se nevydává, je-li dána některá z překážek uvedených v § 79 odst. 2 písm. a), c) nebo d).

~~(4) Evropský zatýkací rozkaz lze vydat též pro skutek, který nesplňuje podmínky uvedené v odstavci 2 větě druhé nebo u kterého je dána některá z překážek uvedených v § 79 odst. 2 písm. a) a c), pokud je vydáván pro více skutků, z nichž alespoň jeden splňuje některou~~

~~z podmínek uvedených v odstavci 2 větě druhé a není vůči němu dána žádná z překážek podle odstavce 3.~~

(4) *Evropský zatýkací rozkaz lze vydat též pro skutek, který nesplňuje podmínky uvedené v odstavci 2 větě druhé nebo u kterého je dána některá z překážek uvedených v § 79 odst. 2 písm. a) a c), pokud*

a) je vydáván pro více skutků, z nichž alespoň jeden splňuje některou z podmínek uvedených v odstavci 2 větě druhé a není vůči němu dána žádná z překážek podle odstavce 3, nebo

b) byl již dříve vydán na tutéž osobu dosud platný evropský zatýkací rozkaz pro skutek, který splňuje některou z podmínek podle odstavce 2 větě druhé a není vůči němu dána žádná z překážek podle odstavce 3.

(5) V přípravném řízení soud vyrozumí státního zástupce o způsobu vyřízení jeho návrhu. Pokud návrhu nevyhoví, uvede současně důvody, pro které tak učinil.

(6) Soud *neprodleně* doručí evropský zatýkací rozkaz Policejnímu prezidiu České republiky s žádostí o pořízení záznamu v Schengenském informačním systému za účelem zatčení a vydání nebo předání osoby a vyhlášení pátrání v členských státech nepřipojených k Schengenskému informačnímu systému. Je-li známo, kde se osoba nachází, doručí soud evropský zatýkací rozkaz také příslušnému orgánu předávajícího státu s překladem do úředního jazyka tohoto státu nebo do jiného jazyka, v němž je tento stát ochoten evropský zatýkací rozkaz přijmout.

(7) Na žádost příslušného orgánu předávajícího státu poskytne soud dodatkové informace a doplnění potřebná pro účely rozhodnutí o předání. V přípravném řízení poskytne státní zástupce soudu součinnost při zjištění takových informací a doplnění. Soud může i bez takové žádosti poskytnout též jiné informace, které považuje za potřebné pro rozhodnutí o předání.

(8) Je-li předávajícím státem členský stát, pro který je závazný ~~právní~~ předpis Evropské unie upravující právo na přístup k obhájci⁴³⁾, a osoba, o jejíž předání jde, nemá v trestním řízení v České republice, v němž byl vydán evropský zatýkací rozkaz, obhájce, má právo zvolit si obhájce za účelem poskytování pomoci obhájci zvolenému nebo ustanovenému pro předávací řízení v předávajícím státě. Pokud příslušný orgán předávajícího státu sdělí, že osoba, o jejíž předání jde, prohlásila, že si přeje tohoto práva využít, soud této osobě prostřednictvím příslušného orgánu předávajícího státu poskytne bez zbytečného odkladu přehled vhodných advokátů zaměřených na mezinárodní justiční spolupráci ve věcech trestních. Zaměření podle věty druhé eviduje na žádost advokáta Česká advokátní komora v seznamu advokátů nebo seznamu evropských advokátů.

(9) Pokud byl evropský zatýkací rozkaz vydán za účelem výkonu nepodmíněného trestu odnětí svobody nebo ochranného opatření spojeného se zbavením osobní svobody, které byly uloženy rozhodnutím vynesným v nepřítomnosti, osoba, o jejíž předání jde, dosud neobdržela žádné úřední informace o tom, že je proti ní vedeno trestní řízení, a požádá prostřednictvím příslušného orgánu předávajícího státu, aby jí byla poskytnuta kopie rozhodnutí ještě před jejím předáním, soud ji tomuto orgánu bez odkladu zašle. Poskytnutí kopie tohoto rozhodnutí se nepovažuje za jeho doručení.

(10) Dojde-li k pravomocnému odsouzení osoby, o jejíž předání jde, k nepodmíněnému trestu odnětí svobody nebo k pravomocnému uložení ochranného opatření spojeného se zbavením osobní svobody, jež splňují podmínky uvedené v odstavci 2, a byl-li na ni dříve vydán evropský zatýkací rozkaz za účelem předání k trestnímu stíhání, nebo změnil-li se rozhodné skutečnosti, které vedly k vydání evropského zatýkacího rozkazu, zejména právní

kvalifikace nebo skutkové okolnosti, vydá soud *neprodleně* nový evropský zatýkáací rozkaz a *současně* odvolá původní evropský zatýkáací rozkaz; dojde-li ke změně rozhodných skutečností v přípravném řízení, učiní tak na návrh státního zástupce, který jej podá ~~bez zbytečného odkladu~~ *neprodleně* poté, co k takové změně došlo. *Obdobně se postupuje, bylo-li osobě, na níž byl vydán evropský zatýkáací rozkaz podle odstavce 1 na základě příkazu k zadržení, doručeno usnesení o zahájení trestního stíhání.*

6) Příloha rámcového rozhodnutí Rady 2002/584/SVV ze dne 13. června 2002 o evropském zatýkáacím rozkazu a postupech předávání mezi členskými státy, ve znění rámcového rozhodnutí Rady 2009/299/SVV ze dne 26. února 2009.

43) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/48/EU ze dne 22. října 2013 o právu na přístup k obhájci v trestním řízení a řízení týkajícím se evropského zatýkáacího rozkazu a o právu na informování třetí strany a právu na komunikaci s třetími osobami a konzulárními úřady v případě zbavení osobní svobody.

§ 203

Předběžné šetření

(1) Účelem předběžného šetření je zejména zjistit, zda předání osoby do jiného členského státu nebrání skutečnosti uvedené v § 205.

(2) Státní zástupce provede předběžné šetření, dozví-li se o trestném činu, pro který by jiný členský stát mohl vydat evropský zatýkáací rozkaz, nebo je-li státnímu zastupitelství doručen evropský zatýkáací rozkaz jiného členského státu. Předběžné šetření je zahájeno zadržením osoby, o jejíž předání jde, nebo vyžádáním potřebných zpráv. Je-li zahájeno předběžné šetření, aniž byl doručen evropský zatýkáací rozkaz, státní zástupce *neprodleně* požádá příslušný orgán jiného členského státu o jeho doručení.

(3) Nebyl-li jiným členským státem dosud vydán evropský zatýkáací rozkaz, postup podle odstavce 2 se neuplatní, nejsou-li známy dostatečné informace o

a) osobě, o jejíž předání jde,

b) existenci odsuzujícího rozsudku, zatýkáacího rozkazu nebo jiného rozhodnutí se stejným účinkem vydaného ve vyžadujícím státu na osobu, o jejíž předání jde, které může být podkladem pro vydání evropského zatýkáacího rozkazu; namísto této informace postačí příslib příslušného orgánu jiného členského státu, že evropský zatýkáací rozkaz bude *neprodleně* vydán,

c) skutku, pro který by jiný členský stát mohl vydat evropský zatýkáací rozkaz, včetně horní hranice trestu, který za tento čin může být v tomto státu uložen, nebo výše trestu, který za tento čin byl v tomto státu uložen.

(4) Jestliže informace obsažené v evropském zatýkáacím rozkazu nejsou dostatečné pro rozhodnutí o předání, státní zástupce požádá příslušný orgán vyžadujícího státu o jejich doplnění. Za tímto účelem mu stanoví přiměřenou lhůtu a upozorní jej, že nedoplní-li tyto informace ve lhůtě, bude předběžné šetření ukončeno.

(5) Je-li vyžadujícím státem členský stát, pro který je závazný ~~právní~~ předpis Evropské unie upravující právo na přístup k obhájci⁴³⁾, poučí státní zástupce *bez zbytečného odkladu* po zahájení předběžného šetření o právech uvedených v § 204 odst. 3 větech první a druhé rovněž osobu, o jejíž předání jde, omezenou na svobodě z jiného důvodu než zadržení; ustanovení § 204 odst. 3 věty třetí se použije obdobně.

(6) Je-li osoba, o jejíž předání jde, státním občanem České republiky nebo občanem jiného členského státu s trvalým pobytem na území České republiky a evropský zatýkácí rozkaz byl vydán za účelem předání k trestnímu stíhání, vyžádá státní zástupce od příslušného orgánu vyžadujícího státu ujištění, že této osobě bude umožněn výkon nepodmíněného trestu odnětí svobody nebo ochranného opatření spojeného se zbavením osobní svobody v České republice, pokud jí bude uložen takový druh trestu nebo ochranného opatření a po vynesení rozsudku nevysloví souhlas s výkonem trestu nebo ochranného opatření ve vyžadujícím státě.

(7) Pokud tak neučinil již v průběhu zadržení, státní zástupce osobu, o jejíž předání jde, vyslechně, seznámí ji s obsahem evropského zatýkácího rozkazu a poučí ji o možnosti souhlasit se svým předáním do jiného členského státu a o podmínkách a následcích vyslovení takového souhlasu, včetně toho, že s vyslovením souhlasu s předáním je spojeno vzdání se uplatnění zásady speciality.

(8) Pokud byl evropský zatýkácí rozkaz vydán za účelem výkonu nepodmíněného trestu odnětí svobody nebo ochranného opatření spojeného se zbavením osobní svobody, které byly uloženy rozhodnutím vyneseným v nepřítomnosti osoby, o jejíž předání jde, a tato osoba dosud neobdržela žádné úřední informace o tom, že je proti ní vedeno trestní řízení, může poté, co byla seznámena s obsahem evropského zatýkácího rozkazu, požádat, aby kopii rozhodnutí obdržela ještě před svým předáním. Státní zástupce o takovém požadavku informuje příslušný orgán vyžadujícího státu a po obdržení kopie takového rozhodnutí ji poskytne osobě, o jejíž předání jde. Vyřízení tohoto požadavku nemá vliv na další průběh předávacího řízení.

(9) Státní zástupce ukončí předběžné šetření, pokud

- a) členský stát, který by mohl vydat evropský zatýkácí rozkaz, přes výzvu nedoručí evropský zatýkácí rozkaz,
- b) vyžadující stát ve stanovené lhůtě nedoplnil požadované informace,
- c) osoba, o jejíž předání jde, zemřela,
- d) osoba, o jejíž předání jde, by nebyla podle právního řádu České republiky vzhledem ke svému věku trestně odpovědná,
- e) osobu, o jejíž předání jde, nelze zadržet kvůli výsadě nebo imunitě, pro kterou je vyňata z pravomoci orgánů činných v trestním řízení,
- f) osoba, o jejíž předání jde, se nezdržuje na území České republiky nebo místo jejího pobytu není známo,
- g) vyžadující stát odvolal evropský zatýkácí rozkaz nebo jinak informoval, že o předání osoby již nemá zájem, nebo
- h) evropský zatýkácí rozkaz byl doručen po právní moci rozhodnutí o tom, že osoba, o jejíž předání jde, bude předána jinému státu podle této hlavy, nebo po povolení vydání do jiného státu anebo po povolení předání mezinárodnímu soudnímu orgánu.

(10) Státní zástupce neprodleně vyrozumí o ukončení předběžného šetření podle odstavce 9 příslušný orgán vyžadujícího státu, Policejní prezidium České republiky, ~~obhájce a ministerstvo a obhájce~~. Předběžné šetření je ukončeno také podáním návrhu podle § 205 odst. 1 nebo návrhu podle § 208 odst. 2 I.

§ 204

Zadržení a předběžná vazba

(1) Státní zástupce nebo s jeho souhlasem policejní orgán může zadržet osobu, o jejíž předání jde, je-li dán důvod předběžné vazby a byl-li vydán evropský zatýkácí rozkaz nebo jsou-li známy informace uvedené v § 203 odst. 3.

(2) Policejní orgán je oprávněn provést zadržení osoby i bez předchozího souhlasu státního zástupce, jestliže věc nesnese odkladu a souhlas státního zástupce nelze předem opatřit. Je však povinen provedené zadržení bezodkladně oznámit státnímu zástupci a předat mu opis protokolu, který sepsal při zadržení, a další podklady, které státní zástupce potřebuje, aby případně mohl podat návrh na vzetí do předběžné vazby.

(3) Je-li vyžadujícím státem členský stát, pro který je závazný právní předpis Evropské unie upravující právo na přístup k obhájci⁴³⁾, státní zástupce nebo policejní orgán, který provedl zadržení, poučí zadrženou osobu již v průběhu zadržení o tom, že nemá-li v trestním řízení ve vyžadujícím státě, v němž byl nebo by mohl být vydán evropský zatýkácí rozkaz, obhájce, má právo zvolit si v souladu s právem vyžadujícího státu obhájce za účelem poskytování pomoci obhájci zvolenému nebo ustanovenému pro řízení podle tohoto dílu. Zadrženou osobu poučí rovněž o tom, že prohlásí-li, že si přeje práva podle věty první využít, vyžadující stát je jí povinen poskytnout informace, které jí zvolení obhájce za tímto účelem usnadní. Prohlásí-li zadržená osoba, že si přeje využít práva podle věty první, státní zástupce o tom neprodleně informuje příslušný orgán vyžadujícího státu a informace, které obdrží od příslušného orgánu vyžadujícího státu za účelem uplatnění práva podle věty první, poskytne bez zbytečného odkladu zadržené osobě. Ustanovením tohoto odstavce není dotčen běh lhůt podle § 209.

(4) Byl-li vydán evropský zatýkácí rozkaz, nelze podat návrh na vzetí osoby, o jejíž předání jde, do předběžné vazby, nejsou-li známy informace uvedené v § 203 odst. 3. Při zadržení a podání návrhu na vzetí do předběžné vazby se jinak postupuje přiměřeně podle § 93 odst. 2 až 4.

(5) Na předběžnou vazbu osoby, o jejíž předání jde, se přiměřeně užije § 94 odst. 1, 2 a 4. Státní zástupce takovou osobu ihned propustí z předběžné vazby, jestliže předběžné šetření bylo zahájeno bez doručení evropského zatýkácího rozkazu a evropský zatýkácí rozkaz nebyl příslušnému státnímu zastupitelství doručen do 20 dnů ode dne vzetí do předběžné vazby; to neplatí, jde-li o zjednodušené předání. Propuštění z předběžné vazby nevylučuje nové vzetí do předběžné vazby, pokud je evropský zatýkácí rozkaz doručen dodatečně.

43) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/48/EU ze dne 22. října 2013 o právu na přístup k obhájci v trestním řízení a řízení týkajícím se evropského zatýkácího rozkazu a o právu na informování třetí strany a právu na komunikaci s třetími osobami a konzulárními úřady v případě zbavení osobní svobody.

§ 215

Výkon trestu nebo ochranného opatření uloženého ve vyžadujícím státu

(1) Bylo-li rozhodnuto o nepředání osoby z důvodu uvedeného v § 205 odst. 2 písm. b), předseda senátu vyzve příslušný orgán vyžadujícího státu, aby se ve lhůtě 30 dnů od doručení výzvy vyjádřil, zda má být na území České republiky uznáno a vykonáno rozhodnutí, na jehož základě byl vydán evropský zatýkácí rozkaz, a aby pro tyto účely doručil ověřenou kopii vykonatelného rozhodnutí a jeho překlad do českého jazyka, pokud již nebyly opatřeny v průběhu předávacího řízení.

(2) Nevyhoví-li příslušný orgán vyžadujícího státu výzvě předsedy senátu podle odstavce 1 a osoba je v předběžné vazbě, soud ji propustí. Na tyto důsledky předseda senátu ve výzvě vyžadující stát upozorní. Je-li rozhodnutí s překladem doručeno po stanovené lhůtě, soud je postoupí ministerstvu nebo soudu příslušnému k postupu podle hlavy VIII.

(3) Byla-li soudu ve stanovené lhůtě doručena nebo jím opatřena ověřená kopie vykonatelného rozhodnutí vyžadujícího státu a jeho překlad do českého jazyka a příslušný orgán vyžadujícího státu požaduje uznání a výkon tohoto rozhodnutí na území České republiky, osoba se nachází v předběžné vazbě a je dán důvod uznávací vazby, soud neprodleně rozhodne o přeměně předběžné vazby na vazbu uznávací; proti tomuto rozhodnutí je přípustná stížnost.

(4) Byla-li osoba předána na základě ujištění podle § 203 odst. 6, předseda senátu zjistí u příslušného orgánu vyžadujícího státu, zda jí byl uložen nepodmíněný trest odnětí svobody nebo ochranné opatření spojené se zbavením osobní svobody a zda vyslovila souhlas s jejich výkonem ve vyžadujícím státu, nebo zda vyžadující stát žádá o její převzetí k výkonu takového trestu nebo ochranného opatření, pokud tyto informace soud neobdržel v přiměřené době od předání osoby.

(5) K uznání a výkonu vykonatelného rozhodnutí vyžadujícího státu je příslušný soud, který v prvním stupni rozhodoval, zda se osoba předá. Přitom postupuje přiměřeně podle části třetí hlavy IV dílu 1 oddílů 1 až 3, s výjimkou ustanovení § 119, § 121 odst. 1 až 4, § 122 odst. 2 až 4, § 123 odst. 3, § 127 odst. 1, 2 a 7, § 128, 129, 134 a 135; namísto rozhodnutí o zamítnutí návrhu ministerstva podle § 125 odst. 1 a § 127 odst. 6 rozhodne o zamítnutí uznání rozhodnutí vyžadujícího státu. Pokud jiný členský stát uplatňuje právní předpisy k provedení příslušného ~~právního~~ předpisu Evropské unie⁹⁾, postupuje soud přiměřeně podle hlavy VIII. V případě občana jiného členského státu s trvalým pobytem na území České republiky, který byl předán do jiného členského státu na základě ujištění podle § 203 odst. 6, nebo ohledně něhož bylo rozhodnuto o nepředání do jiného členského státu z důvodu uvedeného v § 205 odst. 2 písm. b), se § 120 odst. 1 písm. i) neužije a souhlas soudu podle § 299 odst. 3 se považuje za udělený.

9) Rámcové rozhodnutí Rady 2008/909/SVV ze dne 27. listopadu 2008 o uplatňování zásady vzájemného uznávání rozsudků v trestních věcech, které ukládají trest odnětí svobody nebo opatření spojená se zbavením osobní svobody, za účelem jejich výkonu v Evropské unii.

ČÁST PÁTÁ

ZVLÁŠTNÍ POSTUPY MEZINÁRODNÍ JUSTIČNÍ SPOLUPRÁCE S JINÝMI ČLENSKÝMI STÁTY

HLAVA III

~~PŘÍKAZ K ZAJIŠTĚNÍ VĚCI~~

ZAJIŠTĚNÍ VĚCI A MAJETKU

Díl 1

Společná ustanovení

Příkaz k zajištění věci ve vztahu k členským státům uplatňujícím právní předpisy k provedení příslušného předpisu Evropské unie

Oddíl 1

Společná ustanovení

§ 226

Působnost

(1) Ustanovení ~~této hlavy~~ **tohoto dílu** se užijí na věc, která je nástrojem trestné činnosti, nebo na věc, která je výnosem z trestné činnosti, anebo na věc, která je náhradní hodnotou, má-li být zajištěna v jiném členském státu na základě příkazu k zajištění věci vydaného justičním orgánem nebo má-li být zajištěna v České republice na základě příkazu k zajištění věci vydaného justičním orgánem jiného členského státu v trestním řízení pro účely propadnutí nebo zabrání.

(2) Podle ~~této hlavy~~ **tohoto dílu** se postupuje, pokud jiný členský stát uplatňuje právní předpisy k provedení příslušného ~~právního~~ předpisu Evropské unie¹³⁾.

13) Rámcové rozhodnutí Rady 2003/577/SVV ze dne 22. července 2003 o výkonu příkazů k zajištění majetku nebo důkazních prostředků v Evropské unii.

§ 228

Vztah k jiným ustanovením

(1) Nestanoví-li ~~tato hlava~~ **tento díl** jinak, použijí se na zajištění věci ustanovení části třetí hlavy I.

(2) Ustanovení ~~této hlavy~~ **tohoto dílu** nevylučují postup podle ustanovení části třetí hlavy I.

~~Díl 2~~ Oddíl 2

Zajištění věci v jiném členském státu

§ 229

Vydání příkazu k zajištění věci

(1) Je-li třeba zajistit věc v jiném členském státu, předseda senátu a v přípravném řízení státní zástupce vydá příkaz k zajištění věci a připojí k němu osvědčení na stanoveném formuláři¹⁴⁾ s překladem do úředního jazyka nebo jednoho z úředních jazyků jiného členského státu nebo do jazyka, v němž je jiný členský stát ochoten příkaz k zajištění věci přijmout.

(2) Osvědčení připojené k příkazu k zajištění věci obsahuje pokyn, aby věc zůstala zajištěna v jiném členském státu do doby vyřízení žádosti o uznání a výkon rozhodnutí o propadnutí nebo zabrání, nebo má-li věc propadnout nebo být zabráná v jiném členském státu na základě rozhodnutí soudu zaslaného k uznání a výkonu podle hlavy VII ~~dílu~~ **oddílu 2**, do doby uznání a výkonu takového rozhodnutí.

~~(3) Příkaz k zajištění věci v jiném členském státu lze vydat i po právní moci rozhodnutí o propadnutí nebo zabrání, nebylo-li možné tak učinit z důležitých důvodů dříve.~~

~~Díl 3~~ Oddíl 3

Zajištění věci v České republice

....

Díl 4 Oddíl 4

Regresní nároky

...

Díl 2

Příkaz k zajištění ve vztahu k členským státům vázaným přímo použitelným předpisem Evropské unie upravujícím vzájemné uznávání příkazů k zajištění a příkazů ke konfiskaci

Oddíl 1

Společná ustanovení

§ 238a

Působnost

Podle tohoto dílu se postupuje ve vztahu k jiným členským státům, pro které je závazné nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1805 ze dne 14. listopadu 2018 o vzájemném uznávání příkazů k zajištění a příkazů ke konfiskaci.

§ 238b

Součinnost

(1) Ministerstvo na základě žádosti soudu nebo orgánu jiného členského státu a Nejvyšší státní zastupitelství na základě žádosti státního zástupce nebo orgánu jiného členského státu poskytnou součinnost při zjišťování potřebných informací, zejména při zjištění příslušného orgánu, kterému má být zaslán příkaz k zajištění, nebo při ověření podmínek stanovených právním řádem vykonávajícího státu pro uznání a výkon příkazu k zajištění.

(2) Pro účely podávání zpráv orgánům Evropské unie a usnadňování spolupráce s jinými členskými státy poskytne soud ministerstvu na jeho žádost potřebné informace, zejména o počtu příkazů k zajištění zaslaných do jiných členských států k uznání a výkonu, o výsledku řízení o uznání a výkonu těchto příkazů v jiných členských státech a o počtu řízení o uznání a výkonu příkazů k zajištění vydaných justičními orgány jiných členských států a jejich výsledku.

Oddíl 2

Zajištění v jiném členském státu

§ 238c

Příkaz k zajištění

(1) Příkazem k zajištění vydaným orgánem České republiky je v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1805 rozhodnutí o zajištění majetku nebo jeho části anebo věci, pokud je vydáno státním zástupcem a v řízení před soudem předsedou senátu nebo soudem.

(2) Osobě, vůči níž příkaz k zajištění směřuje, se tento příkaz doručí až poté, co orgán jiného členského státu zajistil jeho výkon v tomto jiném členském státu, nebo odmítl tento příkaz uznat nebo vykonat.

§ 238d

Vydání zajištěného majetku poškozenému

(1) Justiční orgán informuje orgán jiného členského státu o rozhodnutí o vydání majetku poškozenému podle § 80 trestního řádu, pokud byl tento majetek zajištěn v jiném členském státě na základě příkazu k zajištění, neprodleně poté, co toto rozhodnutí nabylo právní moci.

(2) Justiční orgán poskytne jinému členskému státu na jeho žádost součinnost potřebnou k vydání majetku poškozenému.

Oddíl 3

Zajištění v České republice

§ 238e

Příslušnost

Pro stanovení příslušnosti k rozhodování o uznání příkazu k zajištění vydaného orgánem jiného členského státu a k zajištění výkonu rozhodnutí o uznání tohoto příkazu se užití obdobně § 48 odst. 4, § 48 odst. 5 věta první a § 48 odst. 6 až 8.

§ 238f

Oboustranná trestnost

Příkaz k zajištění vydaný orgánem jiného členského státu pro skutek, který spočívá v jiném jednání než uvedeném v čl. 3 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1805, lze uznat a vykonat pouze v případě, že skutek by naplňoval znaky skutkové podstaty trestného činu podle práva České republiky.

§ 238g

Vynětí z pravomoci

Vznikne-li pochybnost o tom, zda nebo do jaké míry je osoba, vůči níž příkaz k zajištění vydaný orgánem jiného členského státu směřuje, vyňata z pravomoci orgánů činných v trestním řízení, rozhodne o tom na návrh této osoby nebo justičního orgánu Nejvyšší soud.

§ 238h

Rozhodnutí o uznání a výkonu příkazu k zajištění

(1) O uznání příkazu k zajištění a zajištění jeho výkonu nebo o odmítnutí jeho uznání nebo zajištění jeho výkonu rozhodne justiční orgán usnesením.

(2) Justiční orgán neprodleně rozhodne o uznání příkazu k zajištění a ihned zajistí výkon tohoto rozhodnutí postupem podle trestního řádu, nejsou-li podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1805 dány důvody pro odmítnutí jeho uznání a výkonu, odložení jeho výkonu anebo znemožňující jeho výkon.

(3) V případě rozhodnutí podle čl. 26 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1805 justiční orgán v usnesení uvede, z jakých důvodů upřednostnil výkon daného příkazu k zajištění.

(4) Výkon příkazu k zajištění jiného členského státu znějícího na peněžitou částku se zajistí rozhodnutím o zajištění náhradní hodnoty podle § 79g trestního řádu až do výše peněžité částky uvedené v příkazu.

(5) Proti rozhodnutí, kterým se příkaz k zajištění uznává a zajišťuje se jeho výkon, je přípustná stížnost; o stížnosti proti rozhodnutí státního zástupce rozhoduje soud uvedený v § 146a odst. 1 trestního řádu.

§ 238i

Odložení výkonu příkazu k zajištění

Justiční orgán odloží výkon příkazu k zajištění podle čl. 10 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1805 opatřením.

§ 238j

Nakládání se zajištěným majetkem

(1) Justiční orgán rozhodne o zrušení nebo omezení zajištění majetku podle trestního řádu nebo postupuje podle § 80 až 81b trestního řádu, pokud

- a) byl informován, že v jiném členském státu došlo k zrušení příkazu k zajištění nebo k zrušení anebo omezení zajištění majetku, nebo
- b) jde o případ uvedený v čl. 8 odst. 4 větě poslední nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1805.

(2) Justiční orgán může rozhodnout o zrušení nebo omezení zajištění majetku podle trestního řádu nebo postupovat podle § 80 až 81b trestního řádu, pokud jde o případ uvedený v čl. 12 odst. 2 větě poslední nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1805.

§ 238k

Vydání zajištěného majetku poškozenému

(1) Pokud jiný členský stát vydá rozhodnutí o vrácení zajištěného majetku poškozenému a jsou splněny podmínky uvedené v čl. 29 odst. 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1805, justiční orgán rozhodne o vydání majetku poškozenému postupem podle trestního řádu; po dohodě s jiným členským státem může zajistit vrácení majetku i prostřednictvím tohoto členského státu.

(2) Nejsou-li splněny podmínky pro vydání zajištěného majetku poškozenému a na základě konzultací podle čl. 29 odst. 3 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1805 nebyl dohodnut jiný postup, justiční orgán rozhodne o tom, že majetek poškozenému nevydá, pokud neučiní jiné rozhodnutí podle § 80 trestního řádu. Justiční orgán informuje orgán jiného členského státu o tom, že v důsledku rozhodnutí uvedeného ve větě první nelze majetek poškozenému vydat.

(3) Proti rozhodnutí o nevydání majetku podle odstavce 2 je přípustná stížnost.

Oddíl 4

Vzájemné nároky

§ 238l

Sdílení nákladů

(1) K podání návrhu jinému členskému státu na sdílení vysokých nebo mimořádných nákladů spojených s výkonem příkazu k zajištění v České republice podle čl. 31 odst. 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1805 a k uzavření

dohody o sdílení těchto nákladů je příslušný justiční orgán, který je příslušný k uznání příkazu k zajištění.

(2) Ke konzultacím a uzavření dohody o sdílení vysokých nebo mimořádných nákladů spojených s výkonem příkazu k zajištění v jiném členském státu podle čl. 31 odst. 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1805 je příslušný justiční orgán, který vydal příkaz k zajištění; není-li účetní jednotkou, činí tak se souhlasem účetní jednotky, pod kterou spadá.

§ 238m

Regresní nároky

Ministerstvo je příslušné k úhradě vyplacené náhrady škody jinému členskému státu, k požadování úhrady vyplacené náhrady škody po jiném členském státu a k uzavření dohody o výši úhrady vyplacené náhrady škody podle čl. 34 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1805.

§ 239

(1) Podle tohoto dílu a dílu 3 se postupuje při uznání a výkonu vykonatelného rozhodnutí příslušného orgánu jiného členského státu, kterým bylo v trestním řízení rozhodnuto o přijetí některého z náhradních opatření za vazbu uvedených v § 240.

(2) Podle tohoto dílu a dílu 3 se postupuje, pokud jiný členský stát uplatňuje právní předpisy k provedení příslušného ~~právního~~ předpisu Evropské unie¹⁶⁾.

16) Rámcové rozhodnutí Rady 2009/829/SVV ze dne 23. října 2009 o uplatňování zásady vzájemného uznávání na rozhodnutí o opatřeních dohledu jakožto alternativy zajišťovací vazby mezi členskými státy Evropské unie.

§ 241

Příslušnost

(1) K postupu podle tohoto dílu a dílu 3 je příslušný okresní soud, v jehož obvodu se zdržuje osoba, vůči níž rozhodnutí jiného členského státu směřuje. Nezdržuje-li se tato osoba v České republice, je příslušný okresní soud, v jehož obvodu tato osoba má nebo měla poslední trvalý pobyt. Nelze-li určit příslušnost soudu podle věty první a druhé, je k postupu podle tohoto dílu příslušný Obvodní soud pro Prahu 6.

(2) Ke změně skutečností rozhodných pro určení místní příslušnosti nastalé po zahájení řízení se nepřihlíží.

(3) Bylo-li rozhodnutí jiného členského státu zasláno orgánu, který není k postupu podle tohoto dílu a dílu 3 příslušný, postoupí je neprodleně příslušnému soudu a současně o postoupení vyrozumí příslušný orgán jiného členského státu, který mu rozhodnutí zaslal. Má-li soud, kterému bylo rozhodnutí postoupeno, pochybnosti o své příslušnosti, postupuje přiměřeně podle § 24 § 188 odst. 1 písm. a) trestního řádu. **Ustanovení § 24 trestního řádu se užije přiměřeně.**

§ 251

(1) Podle tohoto dílu a dílu 3 lze zaslat jinému členskému státu k uznání a výkonu pravomocné rozhodnutí státního zástupce nebo soudu, kterým bylo rozhodnuto o ponechání obviněného na svobodě nebo o jeho propuštění z vazby za současného nahrazení vazby zárukou, slibem, předběžným opatřením nebo dohledem probačního úředníka podle § 73 trestního řádu.

(2) Rozhodnutí uvedené v odstavci 1 lze zaslat jinému členskému státu k uznání a výkonu pouze v případě, že ukládá omezení nebo povinnosti uvedené v § 240 odst. 1, nebo omezení a povinnosti, o kterých jiný členský stát oznámil²⁰⁾, že nad nimi lze na jeho území vykonávat dohled nebo jinak zajistit jejich kontrolu.

(3) Podle tohoto dílu se postupuje, pokud jiný členský stát uplatňuje právní předpisy k provedení příslušného ~~právního~~ předpisu Evropské unie¹⁶⁾.

16) Rámcové rozhodnutí Rady 2009/829/SVV ze dne 23. října 2009 o uplatňování zásady vzájemného uznávání na rozhodnutí o opatřeních dohledu jakožto alternativy zajišťovací vazby mezi členskými státy Evropské unie.

20) Článek 8 odst. 2 rámcového rozhodnutí Rady 2009/829/SVV ze dne 23. října 2009 o uplatňování zásady vzájemného uznávání na rozhodnutí o opatřeních dohledu jakožto alternativy zajišťovací vazby mezi členskými státy Evropské unie.

§ 257

Podle této hlavy se postupuje, pokud jiný členský stát uplatňuje právní předpisy k provedení příslušného ~~právního~~ předpisu Evropské unie²¹⁾.

21) Rámcové rozhodnutí Rady 2009/948/SVV ze dne 30. listopadu 2009 o předcházení kompetenčním sporům při výkonu pravomoci v trestním řízení a jejich řešení.

§ 261

(1) Podle tohoto dílu se postupuje při uznání a výkonu pravomocného rozhodnutí jiného členského státu, kterým

- a) byl uložen peněžitý trest nebo pokuta,
- b) bylo rozhodnuto o odškodnění oběti trestného činu,
- c) bylo rozhodnuto o povinnosti osoby, vůči níž takové rozhodnutí směřuje, k náhradě nákladů řízení, v němž byla osoba odsouzena za trestný čin nebo postížena za jiný delikt, ve prospěch státu, nebo
- d) bylo uloženo osobě, vůči níž takové rozhodnutí směřuje, zaplatit peněžitou částku do veřejného fondu nebo ve prospěch organizace na podporu obětí,

pokud bylo vydáno soudem jiného členského státu v trestním řízení nebo v případech uvedených v písmenech a), c) a d) i pokud bylo vydáno jiným orgánem takového státu v trestním nebo jiném řízení za předpokladu, že se lze domáhat projednání věci před soudem v trestním řízení.

(2) Podle tohoto dílu se postupuje, pokud jiný členský stát uplatňuje právní předpisy k provedení příslušného ~~právního~~ předpisu Evropské unie²²⁾.

22) Rámcové rozhodnutí Rady 2005/214/SVV ze dne 24. února 2005 o uplatňování zásady vzájemného uznávání peněžitých trestů a pokut.

§ 263

Příslušnost

(1) K postupu podle tohoto dílu je příslušný okresní soud, v jehož obvodu se zdržuje osoba, vůči níž rozhodnutí jiného členského státu směřuje, a nelze-li takové místo zjistit, je příslušný okresní soud, v jehož obvodu tato osoba má nebo měla poslední trvalý pobyt; jinak

je příslušný okresní soud, v jehož obvodu má tato osoba majetek. Je-li podle věty první dána příslušnost několika soudů, je příslušný ten z nich, u něhož bylo řízení o uznání a výkonu zahájeno nejdříve.

(2) Ke změně skutečností rozhodných pro určení místní příslušnosti nastalé po zahájení řízení se nepřihlíží.

(3) Bylo-li rozhodnutí jiného členského státu zasláno orgánu, který není k postupu podle tohoto dílu příslušný, postoupí je neprodleně příslušnému soudu a současně o postoupení vyrozumí příslušný orgán jiného členského státu, který mu rozhodnutí zaslal. Má-li soud, kterému bylo rozhodnutí postoupeno, pochybnosti o své příslušnosti, postupuje přiměřeně podle ~~§ 24~~ **§ 188 odst. 1 písm. a)** trestního řádu. **Ustanovení § 24 trestního řádu se užije přiměřeně.**

(4) Ministerstvo poskytne na žádost orgánu jiného členského státu součinnost při zjištění potřebných informací, zejména při zjištění příslušného soudu, kterému má být zasláno rozhodnutí jiného členského státu, nebo při ověření podmínek stanovených právním řádem České republiky pro uznání a výkon takového rozhodnutí.

(5) Pro účely podávání zpráv orgánům Evropské unie a usnadňování spolupráce s jinými členskými státy poskytne soud ministerstvu na jeho žádost potřebné informace, zejména o počtu řízení o uznání a výkonu rozhodnutí jiných členských států a jejich výsledku.

§ 267

Důvody pro neuznání rozhodnutí

- (1) Samosoudce neuzná rozhodnutí jiného členského státu, pokud
- a) uznání a výkon takového rozhodnutí by byly v rozporu s překážkou věci pravomocně rozhodnuté,
 - b) skutek nenaplnňuje znaky skutkové podstaty trestného činu podle práva České republiky, pokud nejde o jednání uvedená v § 265; v případě trestných činů týkajících se daní, poplatků, cel nebo měny nelze rozhodnutí jiného členského státu neuznat pouze z toho důvodu, že právní předpisy České republiky neukládají tentýž druh daní, poplatků nebo cel nebo neobsahují stejná ustanovení týkající se daní, poplatků, cel nebo měny jako právní předpisy daného členského státu,
 - c) osoba, vůči níž rozhodnutí jiného členského státu směřuje, požívá podle právního řádu České republiky nebo mezinárodního práva výsad a imunit, pro které je vyňata z pravomoci orgánů činných v trestním řízení,
 - d) osoba, vůči níž rozhodnutí jiného členského státu směřuje, by nebyla podle právního řádu České republiky vzhledem k svému věku odpovědná za trestný čin nebo jiný delikt,
 - e) takové rozhodnutí bylo vydáno v řízení vedeném v nepřítomnosti osoby, vůči níž směřuje, není-li dále stanoveno jinak,
 - f) uložený peněžitý trest nebo plnění je nižší než 70 EUR; částka uvedená v jiné měně se přepočte z cizí měny na euro podle kursu devizového trhu vyhlášeného Českou národní bankou ~~ke dni pro den~~, kdy bylo takové rozhodnutí vydáno, nebo
 - g) nárok na plnění nebo na výkon sankce uložené takovým rozhodnutím je podle právního řádu České republiky promlčen a takové rozhodnutí bylo vydáno pro skutek, jehož postihování je podle právního řádu České republiky v pravomoci orgánů České republiky.

(2) Vznikne-li pochybnost o tom, zda nebo do jaké míry je osoba, vůči níž rozhodnutí jiného členského státu směřuje, vyňata z pravomoci orgánů činných v trestním řízení, rozhodne o tom na návrh této osoby, státního zástupce nebo samosoudce Nejvyšší soud.

(3) Rozhodnutí jiného členského státu lze uznat, i když je dán důvod pro neuznání uvedený v odstavci 1 písm. e), pokud osoba, vůči níž takové rozhodnutí směřuje,

- a) byla včas osobně předvolána, a tudíž informována o datu a místu konání nařízeného jednání soudu, které vedlo k vydání rozhodnutí, nebo jiným způsobem obdržela úřední informaci o datu a místu konání nařízeného jednání soudu tak, že bylo jednoznačně zjištěno, že o plánovaném jednání soudu věděla a byla informována, že jednání může být konáno a rozhodnutí vyneseno i v její nepřítomnosti,
- b) věděla o nařízeném jednání soudu a pověřila obhájce, kterého si sama zvolila, nebo který jí byl ustanoven, aby ji na jednání soudu obhajoval, a ten tak učinil, nebo
- c) poté, co jí bylo osobně doručeno rozhodnutí a byla výslovně poučena o svém právu na nové projednání věci nebo právu na podání opravného prostředku, jejichž využití umožňuje její účast v novém nebo opravném řízení, opětovné posouzení nebo přezkoumání věci a provedení nových důkazů a může vést ke změně původního rozhodnutí, se takového práva výslovně vzdala, nebo je v příslušné lhůtě neuplatnila nebo opravný prostředek vzala zpět.

(4) Samosoudce nemusí uznat rozhodnutí jiného členského státu, jde-li o rozhodnutí vydané pro skutek spáchaný

- a) zcela nebo zčásti na území České republiky nebo mimo území České republiky na palubě lodi nebo jiného plavidla nebo letadla anebo jiného vzdušného dopravního prostředku, které jsou registrovány v České republice; přitom zohlední zejména okolnosti spáchání skutku, nebo
- b) mimo území státu, o jehož rozhodnutí jde, a podle právního řádu České republiky by nebylo možné takový skutek trestně stíhat nebo jinak postihnout, pokud by byl spáchán mimo území České republiky.

(5) Samosoudce dále nemusí uznat rozhodnutí jiného členského státu, pokud toto rozhodnutí neobdržel, k tomuto rozhodnutí není připojeno osvědčení na stanoveném formuláři²³⁾, toto osvědčení je zjevně neúplné, neodpovídá obsahu rozhodnutí, k němuž je připojeno, nebo není přeložené do českého jazyka nebo jiného jazyka, ve kterém lze osvědčení podle prohlášení České republiky²⁴⁾ přijmout. Před rozhodnutím o neuznání samosoudce vyzve příslušný orgán jiného členského státu, aby mu ve lhůtě jím stanovené zaslal rozhodnutí, osvědčení, jeho opravené znění nebo překlad osvědčení do příslušného jazyka. Zároveň jej upozorní, že pokud tak neučiní ve stanovené lhůtě, aniž by uvedl podstatné důvody, pro které tak nemohl učinit, neuzná rozhodnutí.

(6) Jsou-li dány důvody pro neuznání rozhodnutí jiného členského státu uvedené v odstavci 1 písm. g) nebo e), samosoudce si před rozhodnutím o neuznání takového rozhodnutí vždy vyžádá stanovisko příslušného orgánu jiného členského státu; takové stanovisko si může vyžádat rovněž, je-li dán jiný důvod pro neuznání.

23) Příloha rámcového rozhodnutí Rady 2005/214/SVV ze dne 24. února 2005 o uplatňování zásady vzájemného uznávání peněžitých trestů a pokut.

24) Článek 16 odst. 1 rámcového rozhodnutí Rady 2005/214/SVV ze dne 24. února 2005 o uplatňování zásady vzájemného uznávání peněžitých trestů a pokut.

§ 268

Uznání

(1) Nejde-li o případ uvedený v § 264 odst. 2 nebo 3 nebo v § 266 odst. 1, anebo není-li dán důvod pro neuznání rozhodnutí jiného členského státu, samosoudce uzná takové rozhodnutí na území České republiky a současně rozhodne, že se peněžitá sankce nebo jiné peněžité plnění uložené tímto rozhodnutím vykoná.

(2) Byl-li rozhodnutím jiného členského státu uložen peněžitý trest, samosoudce peněžitý trest vykoná jako peněžitý trest pouze v případě, že byl uložen soudem jiného členského státu za skutek, který naplňuje znaky skutkové podstaty trestného činu podle práva České republiky. V případě, že byl peněžitý trest uložen za skutek, který spočívá v jednání uvedeném v § 265, jež nenaplňuje znaky skutkové podstaty trestného činu podle práva České republiky, nebo byl uložen jiným orgánem než soudem, samosoudce peněžitý trest přemění na pokutu.

(3) Byla-li rozhodnutím jiného členského státu uložena pokuta, samosoudce ji nesmí přeměnit na peněžitý trest.

(4) Samosoudce při uznání rozhodnutí jiného členského státu ponechá v něm uloženou peněžitou sankci nebo jiné peněžité plnění v nezměněné výši. V případě, že skutek byl spáchán zcela mimo území jiného členského státu, o jehož rozhodnutí jde, a jeho postihování je podle právního řádu České republiky v pravomoci orgánů České republiky, samosoudce sníží výměru peněžitého trestu nebo pokuty uložených v takovém rozhodnutí na nejvyšší možnou výměru, ve které by mohly být uloženy, jestliže by se o takovém skutku rozhodovalo podle právního řádu České republiky.

(5) Peněžitou sankci nebo jiné peněžité plnění uložené rozhodnutím jiného členského státu samosoudce přepočte z cizí měny na českou měnu podle kursu devizového trhu vyhlášeného Českou národní bankou ~~ke dni~~ **pro den**, kdy bylo takové rozhodnutí vydáno.

(6) Pokud byla rozhodnutím jiného členského státu uložena povinnost zaplatit peněžitou částku do veřejného fondu nebo ve prospěch organizace na podporu obětí, samosoudce tuto povinnost přemění na povinnost zaplatit tuto částku České republice na peněžitou pomoc obětem trestné činnosti a uloží osobě, vůči níž takové rozhodnutí směřuje, aby peněžitou částku složila ve lhůtě jím stanovené na účet soudu.

(7) Náhradní trest odnětí svobody za nevykonaný peněžitý trest může samosoudce stanovit pouze v případě, že členský stát, o jehož rozhodnutí jde, v osvědčení takovou možnost připouští, přičemž výměra náhradního trestu odnětí svobody nesmí přesáhnout výši, která je v osvědčení tímto státem uvedena, a zároveň horní hranici trestní sazby náhradního trestu odnětí svobody uvedenou v trestním zákoně.

§ 273

(1) Podle tohoto dílu lze zaslat jinému členskému státu k uznání a výkonu pravomocné rozhodnutí soudu, kterým byl uložen peněžitý trest nebo bylo rozhodnuto o povinnosti odsouzeného k náhradě nákladů trestního řízení ve prospěch státu.

(2) Ustanovení tohoto dílu se přiměřeně užijí také na zajištění výkonu rozhodnutí orgánu činného v trestním řízení, kterým byla uložena pořádková pokuta, v jiném členském státu.

(3) Podle tohoto dílu se postupuje, pokud jiný členský stát uplatňuje právní předpisy k provedení příslušného ~~právního~~ předpisu Evropské unie²²⁾.

22) Rámcové rozhodnutí Rady 2005/214/SVV ze dne 24. února 2005 o uplatňování zásady vzájemného uznávání peněžitých trestů a pokut.

HLAVA VII

UZNÁNÍ A VÝKON ROZHODNUTÍ UKLÁDAJÍCÍHO PROPADNUTÍ NEBO ZABRÁNÍ MAJETKU NEBO VĚCÍ

Díl 1

~~Uznání a výkon rozhodnutí jiného členského státu ukládajícího propadnutí nebo zabrání majetku nebo věcí~~

Uznání a výkon rozhodnutí ukládajícího propadnutí nebo zabrání majetku nebo věcí ve vztahu k členským státům uplatňujícím právní předpisy k provedení příslušného předpisu Evropské unie

Oddíl 1

Uznání a výkon rozhodnutí jiného členského státu ukládajícího propadnutí nebo zabrání majetku nebo věcí

§ 278

(1) Podle tohoto ~~dílu~~ **oddílu** se postupuje při uznání a výkonu pravomocného rozhodnutí soudu jiného členského státu vydaného v trestním řízení, kterým bylo uloženo

- a) propadnutí nebo zabrání věci, která je výnosem z trestné činnosti nebo náhradní hodnotou za výnos z trestné činnosti, nebo
- b) propadnutí nebo zabrání věci, která je nástrojem trestné činnosti.

(2) Podle tohoto ~~dílu~~ **oddílu** se postupuje také při uznání a výkonu pravomocného rozhodnutí soudu jiného členského státu vydaného v trestním řízení, kterým bylo uloženo zabrání části majetku²⁵⁾.

(3) Podle tohoto ~~dílu~~ **oddílu** se postupuje také při uznání a výkonu pravomocného rozhodnutí soudu jiného členského státu vydaného v trestním řízení ukládajícího propadnutí nebo zabrání majetku neuvedeného v odstavcích 1 a 2, pokud by bylo možné vyslovit propadnutí takového majetku v trestním řízení i podle právního řádu České republiky.

(4) Podle tohoto ~~dílu~~ **oddílu** se postupuje, pokud jiný členský stát uplatňuje právní předpisy k provedení příslušného ~~právního~~ předpisu Evropské unie²⁶⁾.

25) Článek 5 Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/42/EU ze dne 3. dubna 2014 o zajišťování a konfiskaci nástrojů a výnosů z trestné činnosti v Evropské unii.

26) Rámcové rozhodnutí Rady 2006/783/SVV ze dne 6. října 2006 o uplatňování zásady vzájemného uznávání příkazů ke konfiskaci.

§ 280

Příslušnost

~~(1) K postupu podle tohoto dílu je příslušný okresní soud, v jehož obvodu se zdržuje osoba, vůči níž rozhodnutí jiného členského státu směřuje, a nelze-li takové místo zjistit, je příslušný okresní soud, v jehož obvodu tato osoba má nebo měla poslední trvalý pobyt; v případě právnické osoby je příslušný okresní soud, v jehož obvodu má sídlo. Nelze-li určit příslušnost soudu podle věty první, je příslušný okresní soud, v jehož obvodu se nachází~~

~~majetek, kterého se toto rozhodnutí týká. Je-li dána příslušnost několika soudů, je příslušný ten z nich, u něhož bylo řízení o uznání a výkonu zahájeno nejdříve.~~

(1) K postupu podle tohoto oddílu je příslušný krajský soud, v jehož obvodu se nachází majetek, kterého se toto rozhodnutí týká. Nelze-li určit příslušnost soudu podle věty první, je příslušný krajský soud, v jehož obvodu se zdržuje osoba, vůči níž rozhodnutí jiného členského státu směřuje, a nelze-li takové místo zjistit, je příslušný krajský soud, v jehož obvodu tato osoba má nebo měla poslední trvalý pobyt; v případě právnické osoby je příslušný krajský soud, v jehož obvodu má sídlo. Je-li dána příslušnost několika soudů, je příslušný ten z nich, u něhož bylo řízení o uznání a výkonu zahájeno nejdříve.

(2) Ke změně skutečností rozhodných pro určení místní příslušnosti nastalé po zahájení řízení se nepřihlíží.

(3) Bylo-li rozhodnutí soudu jiného členského státu zasláno orgánu, který není k postupu podle tohoto ~~části~~ **oddílu** příslušný, postoupí je neprodleně příslušnému soudu a současně o postoupení vyrozumí příslušný orgán jiného členského státu, který mu rozhodnutí zaslal. Má-li soud, kterému bylo rozhodnutí postoupeno, pochybnosti o své příslušnosti, postupuje přiměřeně podle § 24 § 188 odst. 1 písm. a) trestního řádu. **Ustanovení § 24 trestního řádu se užije přiměřeně.**

(4) Ministerstvo poskytne na žádost orgánu jiného členského státu součinnost při zjištění potřebných informací, zejména při zjištění příslušného soudu, kterému má být zasláno rozhodnutí jiného členského státu, nebo při ověření podmínek stanovených právním řádem České republiky pro uznání a výkon takového rozhodnutí.

(5) Pro účely podávání zpráv orgánům Evropské unie a usnadňování spolupráce s jinými členskými státy poskytne soud ministerstvu na jeho žádost potřebné informace, zejména o počtu řízení o uznání a výkonu rozhodnutí jiných členských států a jejich výsledku.

§ 281

Řízení o uznání a výkonu

(1) Řízení o uznání a výkonu rozhodnutí jiného členského státu se zahajuje okamžikem, kdy bylo příslušnému soudu doručeno rozhodnutí jiného členského státu spolu s osvědčením, popřípadě alespoň osvědčení, nebo rozhodnutí jiného členského státu s požadavkem na postup podle tohoto dílu. ~~Není-li majetek, o jehož propadnutí nebo zabrání jde, zajištěn, samosoudce vyzve příslušný orgán jiného členského státu, aby požádal o zajištění takového majetku nebo vydal příkaz k jeho zajištění~~ **upozorní orgán jiného členského státu, že pro účely zajištění úspěšného výkonu rozhodnutí ukládajícího propadnutí nebo zabrání je nutné, aby požádal o zajištění takového majetku nebo vydal příkaz k jeho zajištění.**

(2) Nejsou-li splněny podmínky pro převzetí rozhodnutí jiného členského státu, samosoudce řízení o uznání a výkonu takového rozhodnutí ukončí a o jeho ukončení a o důvodech, které k němu vedly, neprodleně vyrozumí příslušný orgán jiného členského státu, státního zástupce, byl-li již ve věci činný, a obhájce, byl-li zvolen nebo ustanoven.

(3) Nelze-li v řízení pokračovat z důvodu, který není důvodem pro neuznání rozhodnutí, samosoudce o této skutečnosti vyrozumí příslušný orgán jiného členského státu a požádá jej o vyjádření, zda na uznání a výkon rozhodnutí trvá, a to ve lhůtě, kterou za tímto účelem stanoví. Nevyjádří-li se příslušný orgán jiného členského státu ve lhůtě nebo neuvede-li okolnosti, které vyvracejí důvod, pro který nelze v řízení pokračovat, samosoudce řízení ukončí a o jeho ukončení a o důvodech, které k němu vedly, neprodleně vyrozumí příslušný

orgán jiného členského státu, státního zástupce, byl-li již ve věci činný, a obhájce, byl-li zvolen nebo ustanoven.

§ 283

Rozhodnutí o uznání a výkonu

(1) Nepovažuje-li samosoudce osvědčení a rozhodnutí zaslané jiným členským státem za dostatečný podklad pro rozhodnutí o uznání a výkonu, požádá příslušný orgán tohoto členského státu, aby mu v jím stanovené lhůtě zaslal nezbytné dodatkové informace. Nezašle-li jiný členský stát dodatkové informace ve stanovené lhůtě, aniž by uvedl podstatné důvody, pro které tak neučinil, samosoudce řízení ukončí a o jeho ukončení vyrozumí příslušný orgán jiného členského státu, státního zástupce, byl-li již ve věci činný, a obhájce, byl-li zvolen nebo ustanoven. Na tyto následky musí být příslušný orgán jiného členského státu upozorněn.

(2) O tom, zda se rozhodnutí jiného členského státu uzná a vykoná, nebo zda se rozhodnutí neuzná, rozhodne samosoudce bez zbytečného odkladu; před rozhodnutím si vyžádá písemné vyjádření státního zástupce. Považuje-li to za potřebné pro účely rozhodnutí, nařídí veřejné zasedání. Nachází-li se osoba, vůči níž takové rozhodnutí směřuje, v cizím státu ve vazbě, výkonu nepodmíněného trestu odnětí svobody nebo ochranného opatření spojeného se zbavením osobní svobody, o veřejném zasedání se nevyrozumívá a veřejné zasedání se koná za přítomnosti jejího obhájce. **Pokud osoba, vůči níž takové rozhodnutí směřuje, poté, co bylo v jiném členském státu pravomocně rozhodnuto, zemřela nebo byla prohlášena za mrtvou, je oprávněn zúčastnit se veřejného zasedání její opatrovník; § 239a trestního řádu se užije obdobně.** Rozhodnutí samosoudce doručí osobě, vůči níž rozhodnutí jiného členského státu směřuje, státnímu zástupci a obhájci, byl-li zvolen nebo ustanoven.

(3) O pravomocném rozhodnutí o uznání a výkonu samosoudce bez zbytečného odkladu vyrozumí příslušný orgán jiného členského státu. V případě uznání požádá příslušný orgán jiného členského státu, aby mu sdělil, který orgán je příslušný k sdílení propadlého nebo zabraného majetku a v případě neuznání rozhodnutí uvede důvody takového postupu.

§ 284

Důvody pro neuznání rozhodnutí

- (1) Samosoudce neuzná rozhodnutí jiného členského státu, pokud
- uznání a výkon takového rozhodnutí by byly v rozporu s překážkou věci pravomocně rozhodnuté,
 - ~~skutek nenaplnuje~~ by *skutek nenaplnoval* znaky skutkové podstaty trestného činu podle práva České republiky, pokud nejde o jednání uvedená v § 282; v případě trestných činů týkajících se daní, poplatků, cel nebo měny nelze rozhodnutí jiného členského státu neuznat pouze z toho důvodu, že právní předpisy České republiky neukládají tentýž druh daní, poplatků nebo cel nebo neobsahují stejná ustanovení týkající se daní, poplatků, cel nebo měny jako právní předpisy daného členského státu,
 - majetek, o jehož propadnutí nebo zabránění jde, nepodléhá podle jiných právních předpisů propadnutí nebo zabránění,
 - osoba, vůči níž rozhodnutí jiného členského státu směřuje, požívá podle právního řádu České republiky nebo mezinárodního práva výsad a imunit, pro které je vyňata z pravomoci orgánů činných v trestním řízení,
 - výkonu takového rozhodnutí brání práva třetích osob,

- f) takové rozhodnutí bylo vydáno v řízení vedeném v nepřítomnosti osoby, vůči níž směřuje, není-li dále stanoveno jinak,
- g) majetek, o jehož propadnutí nebo zabrání jde, již propadl nebo byl zabrán, ztratil se, byl zničen nebo jej nelze nalézt na místě uvedeném v osvědčení, nebo takové místo není v osvědčení uvedeno dostatečně přesně,
- h) trest nebo ochranné opatření týkající se propadnutí nebo zabrání majetku, jež byly uloženy rozhodnutím jiného členského státu, již byly zcela vykonány v jiném státu nebo osoba, vůči níž rozhodnutí jiného členského státu směřuje, požadovanou částku v jiném státu dobrovolně uhradila, nebo
- i) výkon trestu uloženého takovým rozhodnutím je podle právního řádu České republiky promlčen a takové rozhodnutí bylo vydáno pro skutek, jehož stíhání je podle právního řádu České republiky v pravomoci orgánů České republiky.

(2) Vznikne-li pochybnost o tom, zda nebo do jaké míry je osoba, vůči níž rozhodnutí jiného členského státu směřuje, vyňata z pravomoci orgánů činných v trestním řízení, rozhodne o tom na návrh této osoby, státního zástupce nebo samosoudce Nejvyšší soud.

(3) Rozhodnutí jiného členského státu lze uznat, i když je dán důvod pro neuznání uvedený v odstavci 1 písm. f), pokud osoba, vůči níž takové rozhodnutí směřuje,

- a) byla včas osobně předvolána, a tudíž informována o datu a místu konání nařízeného jednání soudu, které vedlo k vydání rozhodnutí, nebo jiným způsobem obdržela úřední informaci o datu a místu konání nařízeného jednání soudu tak, že bylo jednoznačně zjištěno, že o plánovaném jednání soudu věděla a byla informována, že jednání může být konáno a rozhodnutí vyneseno i v její nepřítomnosti,
- b) věděla o nařízeném jednání soudu a pověřila obhájce, kterého si sama zvolila, nebo který jí byl ustanoven, aby ji na jednání soudu obhajoval, a ten tak učinil, nebo
- c) poté, co jí bylo osobně doručeno rozhodnutí a byla výslovně poučena o svém právu na nové projednání věci nebo právu na podání opravného prostředku, jejichž využití umožňuje její účast v novém nebo opravném řízení, opětovné posouzení nebo přezkoumání věci a provedení nových důkazů a může vést ke změně původního rozhodnutí, se takového práva výslovně vzdala, nebo je v příslušné lhůtě neuplatnila nebo opravný prostředek vzala zpět.

(4) Samosoudce nemusí uznat rozhodnutí jiného členského státu, jde-li o rozhodnutí

- a) vydané pro skutek spáchaný zcela nebo zčásti na území České republiky nebo mimo území České republiky na palubě lodi nebo jiného plavidla nebo letadla anebo jiného vzdušného dopravního prostředku, které jsou registrovány v České republice; přitom zohlední zejména okolnosti spáchání skutku,
- b) vydané pro skutek spáchaný mimo území státu, o jehož rozhodnutí jde, a podle právního řádu České republiky by nebylo možné takový skutek trestně stíhat, pokud by byl spáchán mimo území České republiky,
- c) uvedené v § 278 odst. 2, a to v rozsahu, v jakém nelze vyslovit ~~propadnutí~~ **zabrání části** takového majetku v obdobném trestním řízení vedeném v České republice, nebo
- d) uvedené v § 278 odst. 3.

(5) Samosoudce dále nemusí uznat rozhodnutí jiného členského státu, pokud toto rozhodnutí neobdržel, k tomuto rozhodnutí není připojeno osvědčení na stanoveném

formuláři²⁷⁾, toto osvědčení je zjevně neúplné, neodpovídá obsahu rozhodnutí, k němuž je připojeno, nebo není přeložené do českého jazyka nebo jiného jazyka, ve kterém lze osvědčení podle prohlášení České republiky²⁸⁾ přijmout. Před rozhodnutím o neuznání samosoudce vyzve příslušný orgán jiného členského státu, aby mu ve lhůtě jím stanovené zaslal rozhodnutí, osvědčení, jeho opravené znění nebo překlad osvědčení do příslušného jazyka. Zároveň jej upozorní, že pokud tak neučiní ve stanovené lhůtě, aniž by uvedl podstatné důvody, pro které tak nemohl učinit, neuzná rozhodnutí.

(6) Jsou-li dány důvody pro neuznání rozhodnutí jiného členského státu uvedené v odstavci 1 písm. a), e), f), g) nebo h) nebo v odstavci 4 písm. a) nebo b), samosoudce si před rozhodnutím o neuznání takového rozhodnutí vždy vyžádá stanovisko příslušného orgánu jiného členského státu, takové stanovisko si může vyžádat rovněž, je-li dán jiný důvod pro neuznání.

§ 285

Uznání

(1) Nejde-li o případ uvedený v § 281 odst. 2 nebo 3 nebo v § 283 odst. 1, anebo není-li dán důvod pro neuznání nebo odložení uznání a výkonu rozhodnutí jiného členského státu, samosoudce uzná takové rozhodnutí na území České republiky a současně rozhodne, že se trest nebo ochranné opatření uložené tímto rozhodnutím vykoná; ustanovení § 124 odst. 2 až 4 se přitom užijí obdobně.

(2) Je-li předmětem propadnutí nebo zabrání peněžitá částka, samosoudce ji přepočte z cizí měny na českou měnu podle kursu devizového trhu vyhlášeného Českou národní bankou ~~ke dni~~ **pro den**, kdy bylo rozhodnutí jiného členského státu vydáno.

(3) V případě, že je samosoudce před uznáním rozhodnutí jiného členského státu informován o tom, že trest nebo ochranné opatření týkající se propadnutí nebo zabrání majetku uložené takovým rozhodnutím byly již částečně vykonány v jiném státu, nebo o jiné skutečnosti, v jejímž důsledku se rozhodnutí jiného členského státu stalo zčásti nevykonatelným, uzná rozhodnutí jiného členského státu ve zbylém rozsahu. V rozhodnutí v takovém případě stanoví, jaká poměrná část trestu nebo ochranného opatření se vykoná v České republice. Před rozhodnutím o částečném uznání a výkonu rozhodnutí jiného členského státu si samosoudce vyžádá stanovisko příslušného orgánu jiného členského státu, zda s takovým postupem souhlasí, nebo zda vezme rozhodnutí s osvědčením zpět.

§ 289

Výkon uznaného rozhodnutí

(1) Není-li dále stanoveno jinak, při výkonu trestu nebo ochranného opatření se postupuje obdobně podle ustanovení hlavy dvacáté první trestního řádu. Není-li to zřejmé z rozhodnutí, vyrozumí samosoudce organizační složku státu, které podle zákona o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích přísluší hospodaření s majetkem České republiky, o tom, že se jedná o majetek propadlý nebo zabraný na základě uznaného rozhodnutí jiného členského státu, a uvede, kdy rozhodnutí nabylo právní moci. ~~Jedná-li se o sdílený majetek podle § 290, samosoudce~~ **Samosoudce upozorní tuto organizační složku na povinnost sdílet majetek s jiným členským státem postupem podle § 290 a zároveň tuto organizační složku vyrozumí o tom, kterému orgánu jiného členského státu má příslušnou část sdíleného majetku zaslat.**

(2) Samosoudce bez zbytečného odkladu vyrozumí příslušný orgán jiného členského státu o všech skutečnostech, které brání výkonu uznaného rozhodnutí jiného členského státu.

(3) Samosoudce dále neprodleně vyrozumí příslušný orgán jiného členského státu o propadnutí nebo zabrání majetku a zároveň jej upozorní, že nebude-li ve lhůtě 3 měsíců od právní moci rozhodnutí o uznání a výkonu rozhodnutí jiného členského státu informován o důvodu bránícím propadnutí nebo zabrání takového majetku nebo jeho části, s takovým majetkem bude dále nakládáno jako s majetkem České republiky v souladu s jejím právním řádem a v případě, že by došlo k vyplacení náhrady škody vzniklé osobě, vůči níž rozhodnutí jiného členského státu směřuje, bude Česká republika požadovat úhradu částky, kterou vyplatila jako náhradu škody takové osobě podle zákona o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem.

(4) Informuje-li příslušný orgán jiného členského státu ve stanovené lhůtě o důvodu bránícím propadnutí nebo zabrání majetku nebo jeho části, zejména že trest nebo ochranné opatření již byly zcela nebo zčásti vykonány v jiném státu nebo osoba, vůči níž rozhodnutí jiného členského státu směřuje, požadovanou částku dobrovolně uhradila, samosoudce o této skutečnosti neprodleně vyrozumí organizační složku státu uvedenou v odstavci 1. Následně samosoudce zruší své předchozí rozhodnutí o uznání a výkonu rozhodnutí jiného členského státu. V případě, že se uváděný důvod vztahuje jen na část propadlého nebo zabraného majetku, samosoudce po zrušení svého předchozího rozhodnutí uzná rozhodnutí jiného členského státu ve zbylém rozsahu. Zrušující rozhodnutí a případně též nové rozhodnutí o uznání a výkonu rozhodnutí jiného členského státu ve zbylém rozsahu samosoudce doručí osobě, vůči níž rozhodnutí jiného členského státu směřuje, státnímu zástupci, obhájci, byl-li zvolen nebo ustanoven, organizační složce státu uvedené v odstavci 1 a příslušnému orgánu jiného členského státu.

(5) Vyrozumí-li příslušný orgán jiného členského státu samosoudce ještě před skončením stanovené lhůty o tom, že není dán důvod bránící propadnutí nebo zabrání takového majetku nebo jeho části, samosoudce o této skutečnosti neprodleně informuje organizační složku státu uvedenou v odstavci 1.

§ 290

Sdílení propadlého a zabraného majetku s jiným členským státem

(1) Propadly-li nebo byly-li zabráněny na základě uznaného rozhodnutí jiného členského státu peněžní prostředky v částce do 10 000 EUR, tato částka zůstává České republice.

(2) Propadly-li nebo byly-li zabráněny na základě uznaného rozhodnutí jiného členského státu peněžní prostředky v částce vyšší než 10 000 EUR, polovina této částky zůstává České republice a polovina připadá jinému členskému státu, který vydal rozhodnutí, jež bylo uznáno a vykonáno.

(3) Věc neuvedená v odstavcích 1 a 2, která propadla nebo byla zabráněna na základě uznaného rozhodnutí jiného členského státu, se prodá, pokud není součástí národního kulturního pokladu České republiky nebo jiného státu. Ohledně částky získané prodejem se postupuje obdobně podle odstavců 1 a 2.

(4) Pokud majetek nelze vzhledem k jeho povaze nebo z jiných důvodů prodat, zůstává České republice. S věcí, která je kulturním statkem jiného členského státu, se naloží podle zákona o navrácení nezákonně vyvezených kulturních statků.

(5) Ustanovení odstavců 1 až 4 a ~~§ 291~~ se užijí, nedohodne-li se Česká republika s jiným členským státem ohledně sdílení majetku ~~nebo úhrady nákladů řízení~~ jinak. K uzavření dohody je příslušné Ministerstvo financí; návrh na uzavření takové dohody mu může podat soud, který rozhodl o uznání a výkonu rozhodnutí jiného členského státu v prvním stupni.

Na žádost poskytne soud Ministerstvu financí potřebnou součinnost pro účely uzavření dohody.

(6) S propadlým nebo zabraným majetkem, který je předmětem sdílení, nakládá, zejména jej zasílá příslušnému orgánu jiného členského státu, organizační složka státu, které podle zákona o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích přísluší hospodaření s majetkem České republiky.

(7) Přepočet sdílených peněžních prostředků na euro se provádí podle kurzu devizového trhu vyhlášeného Českou národní bankou pro den, kdy byly peněžní prostředky připsány na účet organizační složky státu uvedené v odstavci 6.

(8) Samosoudce vyrozumí orgán jiného členského státu, který mu zaslal rozhodnutí za účelem uznání a výkonu, o tom, která organizační složka státu je příslušná ke sdílení majetku a která organizační složka státu je příslušná k uzavření dohody ohledně sdílení majetku.

§ 291

Náklady řízení

Náklady řízení o uznání a výkonu rozhodnutí jiného členského státu nese Česká republika. **Pokud samosoudce považuje tyto náklady za mimořádně vysoké, postupuje obdobně podle § 55.**

~~Díl 2~~ Oddíl 2

Zajištění výkonu rozhodnutí ukládajícího propadnutí nebo zabrání majetku nebo věci v jiném členském státu

§ 292

(1) Podle tohoto ~~dílu~~ **oddílu** lze zaslat jinému členskému státu k uznání a výkonu pravomocné rozhodnutí soudu, kterým

- a) byl uložen trest propadnutí majetku,
- b) byl uložen trest propadnutí věci nebo propadnutí náhradní hodnoty za výnos z trestné činnosti, nebo
- c) bylo vysloveno zabrání věci nebo zabrání náhradní hodnoty za výnos z trestné činnosti, nebo bylo uloženo zabrání části majetku.

(2) Podle tohoto ~~dílu~~ **oddílu** se postupuje, pokud jiný členský stát uplatňuje právní předpisy k provedení příslušného ~~právního~~ předpisu Evropské unie²⁵⁾.

§ 295a

Náklady

Pokud příslušný orgán jiného členského státu vyrozumí soud o tom, že náklady spojené s uznáním a výkonem rozhodnutí považuje za mimořádně vysoké, soud postupuje obdobně podle § 46.

~~Díl 3~~ Oddíl 3

Regresní nároky

...

Díl 2

Uznání a výkon příkazu ke konfiskaci ve vztahu k členským státům vázaným přímo použitelným předpisem Evropské unie upravujícím vzájemné uznávání příkazů k zajištění a příkazů ke konfiskaci

Oddíl 1

Společná ustanovení

§ 297a

Působnost

Podle tohoto dílu se postupuje ve vztahu k jiným členským státům, pro které je závazné nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1805.

§ 297b

Součinnost

(1) Ministerstvo na základě žádosti soudu nebo orgánu jiného členského státu poskytne součinnost při zjišťování potřebných informací, zejména při zjištění příslušného orgánu, kterému má být zaslán příkaz ke konfiskaci, nebo při ověření podmínek stanovených právním řádem vykonávajícího státu pro uznání a výkon příkazu ke konfiskaci.

(2) Pro účely podávání zpráv orgánům Evropské unie a usnadňování spolupráce s jinými členskými státy poskytne soud ministerstvu na jeho žádost potřebné informace, zejména o počtu příkazů ke konfiskaci zaslaných do jiných členských států k uznání a výkonu a o výsledku řízení o uznání a výkonu těchto příkazů v jiných členských státech a o počtu řízení o uznání a výkonu příkazů ke konfiskaci vydaných justičními orgány jiných členských států a jejich výsledku.

Oddíl 2

Uznání a výkon příkazu ke konfiskaci vydaného jiným členským státem

§ 297c

Příslušnost

(1) Na určení příslušnosti soudu k postupu podle tohoto oddílu se užije obdobně § 280 odst. 1 a 2.

(2) Má-li soud, kterému byl příkaz ke konfiskaci postoupen podle čl. 14 odst. 8 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1805, pochybnosti o své příslušnosti, postupuje přiměřeně podle § 188 odst. 1 písm. a) trestního řádu. Ustanovení § 24 trestního řádu se užije přiměřeně.

§ 297d

Zajištění výkonu příkazu ke konfiskaci

Není-li majetek, o jehož propadnutí nebo zabrání jde, zajištěn, samosoudce upozorní orgán jiného členského státu, že pro účely zajištění úspěšného výkonu příkazu ke konfiskaci je nutné, aby vydal příkaz k zajištění.

§ 297e

Oboustranná trestnost

Příkaz ke konfiskaci vydaný orgánem jiného členského státu pro skutek, který spočívá v jiném jednání než uvedeném v čl. 3 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1805, lze uznat a vykonat pouze v případě, že skutek by naplňoval znaky skutkové podstaty trestného činu podle práva České republiky.

§ 297f

Rozhodnutí o uznání a výkonu příkazu ke konfiskaci

(1) Na rozhodnutí o uznání a výkonu příkazu ke konfiskaci se přiměřeně užije § 283 odst. 2.

(2) Vznikne-li pochybnost o tom, zda nebo do jaké míry je osoba, vůči níž příkaz ke konfiskaci směřuje, vyňata z pravomoci orgánů činných v trestním řízení, rozhodne o tom na návrh této osoby, státního zástupce nebo soudu Nejvyšší soud.

(3) V případě rozhodnutí podle čl. 26 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1805 samosoudce v usnesení uvede, z jakých důvodů upřednostnil výkon daného příkazu ke konfiskaci.

(4) Proti rozhodnutí, kterým se uznává a vykonává příkaz ke konfiskaci, nebo kterým se odmítá uznání a výkon příkazu ke konfiskaci, je přípustná stížnost, která má odkladný účinek.

§ 297g

Uznání příkazu ke konfiskaci

(1) Pokud samosoudce uzná příkaz ke konfiskaci na území České republiky, současně rozhodne, že se trest nebo ochranné opatření uložené tímto příkazem vykoná. Ustanovení § 124 odst. 2 a 3 se užije obdobně.

(2) Jde-li o příkaz ke konfiskaci směřující vůči odsouzenému, který zní na peněžitou částku, samosoudce vysloví propadnutí nebo zabrání peněžních prostředků nebo jiných věcí náležejících odsouzenému jako náhradní hodnoty do výše peněžité částky uvedené v příkazu.

(3) Jde-li o příkaz ke konfiskaci směřující vůči zúčastněné osobě, který zní na peněžitou částku, samosoudce vysloví zabrání peněžních prostředků nebo jiných věcí náležejících zúčastněné osobě jako náhradní hodnoty do výše peněžité částky uvedené v příkazu.

(4) V případě, že je samosoudce před uznáním příkazu ke konfiskaci informován o tom, že trest nebo ochranné opatření uložené příkazem ke konfiskaci byly již částečně vykonány v jiném státu nebo o jiné skutečnosti, v jejímž důsledku se příkaz ke konfiskaci stal zčásti nevykonatelným, samosoudce uzná příkaz ke konfiskaci ve zbylém rozsahu. V rozhodnutí v takovém případě samosoudce stanoví, jaká poměrná část trestu nebo ochranného opatření se vykoná v České republice. Obdobně samosoudce postupuje, pokud jiný členský stát vydal rozhodnutí o vrácení části majetku poškozenému a jsou splněny podmínky uvedené v čl. 29 odst. 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1805 pro vydání této části majetku poškozenému.

§ 297h

Výkon uznaného příkazu ke konfiskaci

(1) Za účelem zajištění výkonu uznaného příkazu ke konfiskaci samosoudce vyrozumí organizační složku státu, které podle zákona o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích přísluší hospodaření s majetkem České republiky, o tom, zda se jedná o majetkovou trestní sankci podle zákona o použití peněžních prostředků z majetkových trestních sankcí; v případě pochybnosti se dotáže orgánu jiného členského státu. Není-li to zřejmé z rozhodnutí, vyrozumí samosoudce tuto organizační složku státu o tom, že se jedná o majetek propadlý nebo zabraný na základě uznaného příkazu ke konfiskaci jiného členského státu a uvede, kdy rozhodnutí o uznání nabylo právní moci. Nejde-li o majetkovou trestní sankci, samosoudce upozorní tuto organizační složku na povinnost sdílet majetek s jiným členským státem postupem podle čl. 30 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1805 a zároveň tuto organizační složku vyrozumí o tom, kterému orgánu jiného členského státu má příslušnou část sdíleného majetku zaslat.

(2) Samosoudce dále neprodleně upozorní orgán jiného členského státu, že nebude-li ve lhůtě 3 měsíců ode dne nabytí právní moci rozhodnutí o uznání a výkonu příkazu ke konfiskaci jiného členského státu informován o důvodu bránicím propadnutí nebo zabrání takového majetku, s takovým majetkem bude dále nakládáno jako s majetkem České republiky.

(3) Informuje-li orgán jiného členského státu ve lhůtě uvedené v odstavci 2 o důvodu bránicím propadnutí nebo zabrání majetku nebo jeho části, zejména že trest nebo ochranné opatření již byly zcela nebo zčásti vykonány v jiném státu nebo osoba, vůči níž příkaz ke konfiskaci směřuje, požadovanou částku dobrovolně uhradila, samosoudce o této skutečnosti neprodleně vyrozumí organizační složku státu uvedenou v odstavci 1. Následně samosoudce zruší své předchozí rozhodnutí o uznání a výkonu příkazu ke konfiskaci. V případě, že se uváděný důvod vztahuje jen na část propadlého nebo zabraného majetku, samosoudce po zrušení svého předchozího rozhodnutí uzná příkaz ke konfiskaci ve zbylém rozsahu. Zrušující rozhodnutí a případně též nové rozhodnutí o uznání a výkonu příkazu ke konfiskaci ve zbylém rozsahu samosoudce doručí osobě, vůči níž příkaz ke konfiskaci směřuje, státnímu zástupci, obhájci, byl-li zvolen nebo ustanoven, a organizační složce státu uvedené v odstavci 1.

(4) Informuje-li orgán jiného členského státu ve lhůtě uvedené v odstavci 2 o tom, že propadlý nebo zabraný majetek má být na základě rozhodnutí jiného členského státu vrácen poškozenému nebo že probíhá řízení o vrácení propadlého nebo zabraného majetku poškozenému, samosoudce o této skutečnosti neprodleně vyrozumí organizační složku státu uvedenou v odstavci 1. Je-li výsledkem řízení v jiném členském státu rozhodnutí o vrácení majetku poškozenému, samosoudce postupuje obdobně podle odstavce 3 a zároveň rozhodne o vydání majetku poškozenému; přitom postupuje přiměřeně podle § 80 trestního řádu.

(5) Vyrozumí-li orgán jiného členského státu samosoudce ještě před skončením lhůty uvedené v odstavci 2 o tom, že není dán důvod bránicí propadnutí nebo zabrání takového majetku, samosoudce o této skutečnosti neprodleně informuje organizační složku státu uvedenou v odstavci 1.

(6) Pokud je samosoudce orgánem jiného členského státu vyrozuměn o rozhodnutí, kterým byl poškozenému v jiném členském státu přiznán nárok na náhradu škody nebo

nemajetkové újmy nebo na vydání bezdůvodného obohacení, nebo o skutečnosti, že v tomto členském státě probíhá řízení o takovém nároku poškozeného, samosoudce předá tuto informaci ministerstvu a zašle mu pravomocné rozhodnutí, kterým byl uznán příkaz ke konfiskaci, pro účely postupu podle zákona o použití peněžních prostředků z majetkových trestních sankcí. Samosoudce vyrozumí ministerstvo o tom, na jaký účet má příslušnou část sdíleného majetku zaslat, a o dalších skutečnostech týkajících se majetkové trestní sankce významných z hlediska uspokojení nároků poškozených podle zákona o použití peněžních prostředků z majetkových trestních sankcí.

(7) Nestanoví-li tento zákon jinak, postupuje se při výkonu trestu nebo ochranného opatření obdobně podle ustanovení hlavy dvacáté první trestního řádu.

§ 297i

Odložení výkonu příkazu ke konfiskaci

Samosoudce odloží výkon příkazu ke konfiskaci podle čl. 21 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1805 opatřením.

Oddíl 3

Zajištění výkonu příkazu ke konfiskaci v jiném členském státu

§ 297j

Příkaz ke konfiskaci

(1) Příkazem ke konfiskaci je v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1805 rozhodnutí soudu, kterým se ukládá propadnutí nebo zabrání majetku nebo jeho části anebo věci.

(2) K zajištění výkonu příkazu ke konfiskaci v jiném členském státu je příslušný soud, který ve věci rozhodl v prvním stupni.

§ 297k

Informační povinnost

(1) Předseda senátu neprodleně vyrozumí ministerstvo o tom, že zaslal příkaz ke konfiskaci ukládající majetkovou trestní sankci podle zákona o použití peněžních prostředků z majetkových trestních sankcí jinému členskému státu za účelem uznání a výkonu, a o výsledku řízení o uznání a výkonu příkazu ke konfiskaci v jiném členském státu.

(2) Předseda senátu na základě informace od ministerstva neprodleně vyrozumí orgán jiného členského státu o tom, že

- a) existuje oprávněná osoba podle zákona o použití peněžních prostředků z majetkových trestních sankcí, jejíž právo na uspokojení jejího majetkového nároku ze zvláštního účtu ministerstva nezaniklo, pokud tuto skutečnost neuvedl již v osvědčení o vydání příkazu ke konfiskaci,
- b) právo oprávněné osoby na uspokojení jejího majetkového nároku ze zvláštního účtu podle zákona o použití peněžních prostředků z majetkových trestních sankcí zaniklo, oprávněná osoba nepožádala o uspokojení svého majetkového nároku ze zvláštního účtu anebo tento nárok uspokojila zcela nebo zčásti jiným způsobem, pokud soud v osvědčení o vydání příkazu ke konfiskaci uvedl, že existuje taková oprávněná osoba, a

- c) nabylo právní moci rozhodnutí soudu v občanskoprávním řízení o nároku poškozeného na náhradu škody, nemajetkové újmy nebo vydání bezdůvodného obohacení; kopii tohoto rozhodnutí předseda senátu přiloží k vyrozumění.

Oddíl 4

Vzájemné nároky

§ 297l

Sdílení propadlého a zabraného majetku s jiným členským státem

(1) Souhlas s použitím majetku podle čl. 30 odst. 6 písm. d) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1805 uděluje jinému členskému státu Ministerstvo financí po zjištění stanoviska soudu, který rozhodl ve věci v prvním stupni. Ministerstvo financí si rovněž vyžaduje od jiného členského státu souhlas s takovým použitím majetku v České republice, a to na návrh organizační složky státu, které podle zákona o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích přísluší hospodaření s takovým majetkem.

(2) K uzavření dohody s jiným členským státem ohledně sdílení majetku podle čl. 30 odst. 7 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1805 je příslušné Ministerstvo financí; návrh na uzavření takové dohody mu může podat soud, který rozhodl ve věci v prvním stupni nebo který rozhodl o uznání a výkonu příkazu ke konfiskaci v prvním stupni. Na žádost poskytne soud Ministerstvu financí potřebnou součinnost pro účely uzavření dohody.

(3) Sdílené věci nebo peněžní prostředky získané jejich zpeněžením předává do jiného členského státu organizační složka státu, které podle zákona o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích přísluší hospodaření s majetkem České republiky; tato organizační složka je rovněž příslušná k převzetí sdílených věcí z jiného členského státu. V případě peněžních prostředků získaných výkonem majetkové trestní sankce podle zákona o použití peněžních prostředků z majetkových trestních sankcí je touto organizační složkou státu ministerstvo.

(4) Přepočet sdílených peněžních prostředků na euro se provádí podle kurzu devizového trhu vyhlášeného Českou národní bankou pro den, kdy byly peněžní prostředky připsány na účet příslušné organizační složky státu.

(5) Předseda senátu vyrozumí orgán jiného členského státu, kterému zasílá příkaz ke konfiskaci nebo od kterého jej obdržel, o tom, která organizační složka státu je příslušná ke sdílení propadlého nebo zabraného majetku nebo peněžních prostředků získaných jeho zpeněžením a která organizační složka státu je příslušná k uzavření dohody o sdílení majetku. Jde-li o majetkovou trestní sankci podle zákona o použití peněžních prostředků z majetkových trestních sankcí, uvede zároveň, jak mají být peněžní prostředky označeny.

§ 297m

Sdílení nákladů

(1) K podání návrhu jinému členskému státu na sdílení vysokých nebo mimořádných nákladů spojených s výkonem příkazu ke konfiskaci v České republice podle čl. 31 odst. 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1805 a k uzavření dohody o sdílení těchto nákladů je příslušný soud, který rozhodl o uznání a výkonu příkazu ke konfiskaci v prvním stupni.

(2) Ke konzultacím a uzavření dohody o sdílení vysokých nebo mimořádných nákladů spojených s výkonem příkazu ke konfiskaci v jiném členském státu podle čl. 31 odst. 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1805 je příslušný soud, který rozhodl ve věci v prvním stupni.

§ 297n

Regresní nároky

Ministerstvo je příslušné k úhradě vyplacené náhrady škody jinému členskému státu, k požadování úhrady vyplacené náhrady škody po jiném členském státu a k uzavření dohody o výši úhrady vyplacené náhrady škody podle čl. 34 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1805.

§ 298

(1) Podle tohoto dílu se postupuje při uznání a výkonu pravomocného rozhodnutí vydaného soudem jiného členského státu v trestním řízení, kterým byl uložen nepodmíněný trest odnětí svobody nebo ochranné opatření spojené se zbavením osobní svobody.

(2) Podle tohoto dílu se postupuje, pokud jiný členský stát uplatňuje právní předpisy k provedení příslušného ~~právního~~ předpisu Evropské unie²⁹⁾.

29) Rámcové rozhodnutí Rady 2008/909/SVV ze dne 27. listopadu 2008 o uplatňování zásady vzájemného uznávání rozsudků v trestních věcech, které ukládají trest odnětí svobody nebo opatření spojená se zbavením osobní svobody, za účelem jejich výkonu v Evropské unii.

§ 301

Příslušnost

(1) K postupu podle tohoto dílu je příslušný krajský soud, v jehož obvodu se zdržuje osoba, vůči níž rozhodnutí jiného členského státu směřuje, a nelze-li takové místo zjistit, je příslušný krajský soud, v jehož obvodu tato osoba má nebo měla poslední trvalý pobyt; jinak je příslušný Krajský soud v Praze. Ke změně skutečností rozhodných pro určení místní příslušnosti nastalé po zahájení řízení se nepřihlíží.

(2) Ustanovením odstavce 1 není dotčena zvláštní příslušnost soudu ve vykonávacím řízení podle hlavy dvacáté první trestního řádu.

(3) Bylo-li rozhodnutí jiného členského státu zasláno orgánu, který není k postupu podle tohoto dílu příslušný, postoupí je neprodleně příslušnému soudu a současně o postoupení vyrozumí příslušný orgán jiného členského státu, který mu rozhodnutí zaslal. Má-li soud, kterému bylo rozhodnutí postoupeno, pochybnosti o své příslušnosti, postupuje přiměřeně podle ~~§ 24~~ **§ 188 odst. 1 písm. a)** trestního řádu. **Ustanovení § 24 trestního řádu se užije přiměřeně.** Obdobně podle věty první ~~a druhé až třetí~~ se postupuje i ohledně jiné písemnosti obdržené před zasláním rozhodnutí jiného členského státu.

(4) Ministerstvo poskytne na žádost orgánu jiného členského státu součinnost při zjištění potřebných informací, zejména při zjištění příslušného soudu, kterému má být zasláno rozhodnutí jiného členského státu, nebo při ověření podmínek stanovených právním řádem České republiky pro uznání a výkon takového rozhodnutí.

(5) Pro účely podávání zpráv orgánům Evropské unie a usnadňování spolupráce s jinými členskými státy poskytne soud ministerstvu na jeho žádost potřebné informace, zejména o počtu řízení o uznání a výkonu rozhodnutí jiných členských států a jejich výsledku.

§ 314

(1) Podle tohoto dílu lze zaslat jinému členskému státu k uznání a výkonu pravomocné rozhodnutí soudu, kterým

- a) byl uložen nepodmíněný trest odnětí svobody nebo bylo rozhodnuto o výkonu jeho zbytku, včetně případů, kdy bylo rozhodnuto o výkonu podmíněně odloženého trestu odnětí svobody, ~~o výkonu náhradního trestu odnětí svobody za nevykonaný trest domácího vězení nebo peněžitý trest, nebo kterým byl na nepodmíněný trest odnětí svobody přeměněn trest obecně prospěšných prací nebo o přeměně nevykonaného trestu domácího vězení, peněžitého trestu nebo trestu obecně prospěšných prací na trest odnětí svobody~~, nebo
- b) bylo uloženo ochranné opatření spojené se zbavením osobní svobody.

(2) Podle tohoto dílu se postupuje, pokud jiný členský stát uplatňuje právní předpisy k provedení příslušného ~~právního~~ předpisu Evropské unie²⁹⁾.

29) Rámcové rozhodnutí Rady 2008/909/SVV ze dne 27. listopadu 2008 o uplatňování zásady vzájemného uznávání rozsudků v trestních věcech, které ukládají trest odnětí svobody nebo opatření spojená se zbavením osobní svobody, za účelem jejich výkonu v Evropské unii.

§ 323

(1) Podle tohoto dílu se postupuje při uznání a výkonu pravomocného rozhodnutí soudu jiného členského státu vydaného v trestním řízení, kterým bylo rozhodnuto o

- a) podmíněném propuštění z výkonu nepodmíněného trestu odnětí svobody nebo ochranného opatření spojeného se zbavením osobní svobody za současného stanovení dohledu nebo uložení přiměřených omezení nebo povinností uvedených v § 324 odst. 1,
- b) podmíněném odsouzení k trestu odnětí svobody nebo ochrannému opatření spojenému se zbavením osobní svobody za současného stanovení dohledu nebo uložení přiměřených omezení nebo povinností uvedených v § 324 odst. 1,
- c) podmíněném upuštění od potrestání za současného stanovení dohledu nebo uložení přiměřených omezení nebo povinností uvedených v § 324 odst. 1, nebo
- d) uložení trestu nebo ochranného opatření nespojeného se zbavením osobní svobody, pokud spočívá v některém z omezení nebo povinností uvedených v § 324 odst. 1.

(2) Bylo-li do České republiky zasláno k uznání a výkonu rozhodnutí soudu jiného členského státu uvedené v odstavci 1 písm. a), postupuje se podle tohoto dílu také při uznání rozhodnutí soudu tohoto členského státu, kterým byl uložen nepodmíněný trest odnětí svobody nebo ochranné opatření spojené se zbavením osobní svobody, z jehož výkonu byla osoba, vůči níž takové rozhodnutí směřuje, propuštěna.

(3) Podle tohoto dílu se postupuje i při uznání a výkonu pravomocného rozhodnutí jiného orgánu než soudu, kterým bylo rozhodnuto o podmíněném propuštění z výkonu nepodmíněného trestu odnětí svobody nebo ochranného opatření spojeného se zbavením osobní svobody za současného stanovení dohledu nebo uložení přiměřených omezení nebo povinností, nebo jímž byl stanoven dohled nebo uložena přiměřená omezení nebo povinnosti na základě rozhodnutí soudu vydaného v trestním řízení, kterým bylo rozhodnuto o podmíněném propuštění z výkonu nepodmíněného trestu odnětí svobody nebo ochranného opatření spojeného se zbavením osobní svobody, podmíněném odsouzení k takovému trestu nebo ochrannému opatření anebo o podmíněném upuštění od potrestání.

(4) Bylo-li do České republiky zasláno k uznání a výkonu rozhodnutí jiného členského státu uvedené v odstavci 3 vydané jiným orgánem než soudem, postupuje se podle tohoto dílu také při uznání rozhodnutí soudu jiného členského státu, kterým

- a) byl uložen nepodmíněný trest odnětí svobody nebo ochranné opatření spojené se zbavením osobní svobody, z jehož výkonu byla osoba, vůči níž takové rozhodnutí směřuje, propuštěna,
- b) bylo rozhodnuto o podmíněném propuštění z výkonu nepodmíněného trestu odnětí svobody nebo ochranného opatření spojeného se zbavením osobní svobody,
- c) bylo rozhodnuto o podmíněném odsouzení k trestu odnětí svobody nebo ochrannému opatření spojenému se zbavením osobní svobody, nebo
- d) bylo rozhodnuto o podmíněném upuštění od potrestání.

(5) Podle tohoto dílu se postupuje, pokud jiný členský stát uplatňuje právní předpisy k provedení příslušného ~~právního~~ předpisu Evropské unie³³⁾.

33) Rámcové rozhodnutí Rady 2008/947/SVV ze dne 27. listopadu 2008 o uplatňování zásady vzájemného uznávání na rozsudky a rozhodnutí o probaci za účelem dohledu nad probačními opatřeními a alternativními tresty.

§ 325

Příslušnost

(1) K postupu podle tohoto dílu je příslušný okresní soud, v jehož obvodu se zdržuje osoba, vůči níž rozhodnutí jiného členského státu směřuje. Nezdržuje-li se tato osoba v České republice, je příslušný okresní soud, v jehož obvodu tato osoba má nebo měla poslední trvalý pobyt. Nelze-li určit příslušnost soudu podle věty první a druhé, je k postupu podle tohoto dílu příslušný Obvodní soud pro Prahu 6. Ke změně skutečností rozhodných pro určení místní příslušnosti nastalé po zahájení řízení se nepřihlíží.

(2) Ustanovením odstavce 1 není dotčena zvláštní příslušnost soudu ve vykonávacím řízení podle hlavy dvacáté první trestního řádu.

(3) Bylo-li rozhodnutí jiného členského státu zasláno orgánu, který není k postupu podle tohoto dílu příslušný, postoupí je neprodleně příslušnému soudu a současně o postoupení vyrozumí příslušný orgán jiného členského státu, který mu rozhodnutí zaslal. Má-li soud, kterému bylo rozhodnutí postoupeno, pochybnosti o své příslušnosti, postupuje přiměřeně podle ~~§ 24~~ **§ 188 odst. 1 písm. a)** trestního řádu. **Ustanovení § 24 trestního řádu se užije přiměřeně.**

(4) Ministerstvo poskytne na žádost orgánu jiného členského státu součinnost při zjištění potřebných informací, zejména při zjištění příslušného soudu, kterému má být zasláno rozhodnutí jiného členského státu, nebo při ověření podmínek stanovených právním řádem České republiky pro uznání a výkon takového rozhodnutí.

(5) Pro účely podávání zpráv orgánům Evropské unie a usnadňování spolupráce s jinými členskými státy poskytne soud ministerstvu na jeho žádost potřebné informace, zejména o počtu řízení o uznání a výkonu rozhodnutí jiných členských států a jejich výsledku.

§ 336

(1) Podle tohoto dílu lze zaslat jinému členskému státu k uznání a výkonu pravomocné rozhodnutí soudu, kterým bylo rozhodnuto o

- a) podmíněném propuštění z výkonu trestu odnětí svobody za současného stanovení dohledu nebo uložení přiměřených omezení nebo povinností,
- b) stanovení dohledu nebo uložení přiměřených omezení nebo povinností podmíněně odsouzenému,
- c) podmíněném upuštění od potrestání za současného stanovení dohledu,
- d) uložení trestu domácího vězení,
- e) uložení trestu obecně prospěšných prací,
- f) uložení trestu zákazu činnosti,
- g) uložení trestu zákazu vstupu na sportovní, kulturní a jiné společenské akce, nebo
- h) uložení ambulantního ochranného léčení.

(2) Rozhodnutí uvedená v odstavci 1 písm. a) až c) lze zaslat jinému členskému státu k uznání a výkonu pouze v případě, že ukládají omezení nebo povinnosti uvedené v § 324 odst. 1, nebo omezení a povinnosti, o kterých jiný členský stát oznámil³⁷⁾, že nad nimi lze na jeho území vykonávat dohled nebo jinak zajistit jejich kontrolu.

(3) Spolu s rozhodnutím uvedeným v odstavci 1 písm. a) se do jiného členského státu vždy zašle též rozhodnutí soudu, kterým byl uložen nepodmíněný trest odnětí svobody, z jehož výkonu byla osoba, vůči níž takové rozhodnutí směřuje, propuštěna.

(4) Podle tohoto dílu se postupuje, pokud jiný členský stát uplatňuje právní předpisy k provedení příslušného ~~právního~~ předpisu Evropské unie³³⁾.

33) Rámcové rozhodnutí Rady 2008/947/SVV ze dne 27. listopadu 2008 o uplatňování zásady vzájemného uznávání na rozsudky a rozhodnutí o probaci za účelem dohledu nad probačními opatřeními a alternativními tresty.

37) Článek 4 odst. 2 rámcového rozhodnutí Rady 2008/947/SVV ze dne 27. listopadu 2008 o uplatňování zásady vzájemného uznávání na rozsudky a rozhodnutí o probaci za účelem dohledu nad probačními opatřeními a alternativními tresty.

§ 340

Působnost

(1) Ustanovení této hlavy se užijí na zajištění pokračování ochrany před trestnou činností na základě evropského ochranného příkazu na území

- a) jiného členského státu, pokud byla určité osobě poskytnuta ochranným příkazem vydaným v trestním řízení vedeném v České republice, nebo
- b) České republiky, pokud byla určité osobě poskytnuta ochranným příkazem vydaným v trestním řízení vedeném v jiném členském státu.

(2) Podle této hlavy se postupuje ve vztahu k jiným členským státům, pro které je závazný ~~právní~~ předpis Evropské unie upravující evropský ochranný příkaz³⁹⁾.

39) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/99/EU ze dne 13. prosince 2011 o evropském ochranném příkazu.

§ 344

Příslušnost

(1) K postupu podle tohoto dílu a dílu 1 je příslušný okresní soud, v jehož obvodu se zdržuje, nebo má bydliště chráněná osoba. Nezdržuje-li se tato osoba v České republice, nebo zde nemá bydliště, je příslušný okresní soud, v jehož obvodu se tato osoba zamýšlí zdržovat nebo mít bydliště.

(2) Ke změně skutečností rozhodných pro určení místní příslušnosti nastalé po zahájení řízení se nepřihlíží.

(3) Byl-li evropský ochranný příkaz zaslán orgánu, který není k postupu podle tohoto dílu a dílu 1 příslušný, postoupí jej neprodleně příslušnému soudu a současně o postoupení vyrozumí příslušný orgán jiného členského státu, který mu jej zaslal. Má-li soud, kterému byl evropský ochranný příkaz postoupen, pochybnosti o své příslušnosti, postupuje přiměřeně podle **§ 24 § 188 odst. 1 písm. a) trestního řádu. Ustanovení § 24 trestního řádu se užije přiměřeně.**

§ 350

Návazná opatření

(1) Není-li v tomto zákoně stanoveno jinak, při výkonu návazného opatření samosoudce postupuje přiměřeně podle ustanovení trestního řádu upravujících výkon předběžných opatření; ustanovení § 88n odst. 1 trestního řádu se neužije. Poruší-li ohrožující osoba návazné opatření, může jí samosoudce uložit pouze pořádkovou pokutu.

(2) Porušení návazného opatření ohrožující osobou samosoudce bez zbytečného odkladu oznámí příslušnému orgánu jiného členského státu. Oznámení o porušení návazného opatření se zasílá na formuláři stanoveném ~~právním~~ předpisem Evropské unie upravujícím evropský ochranný příkaz⁴¹⁾ přeloženém do úředního jazyka nebo jednoho z úředních jazyků tohoto členského státu, nebo do jazyka, v němž tento stát podle svého prohlášení⁴⁰⁾ oznámení přijímá.

§ 354

Vydání, změna a zrušení evropského ochranného příkazu

(1) Justiční orgán, který je příslušný k výkonu ochranného příkazu, může na žádost chráněné osoby vydat evropský ochranný příkaz, zdržuje-li se chráněná osoba nebo má-li bydliště na území jiného členského státu nebo zamýšlí-li se v něm zdržovat nebo mít bydliště. Justiční orgán při zvažování, zda vydá evropský ochranný příkaz, zejména zohlední dobu, po kterou se chráněná osoba zamýšlí zdržovat nebo mít bydliště v jiném členském státu, a míru jejího ohrožení. Před vydáním evropského ochranného příkazu justiční orgán ověří, že ochranný příkaz, na jehož základě má být vydán, ukládá některý ze zákazů nebo omezení odpovídajících zákazům nebo omezením uvedeným v § 341 odst. 2. Nevydá-li justiční orgán evropský ochranný příkaz, rozhodne o zamítnutí žádosti chráněné osoby.

(2) Evropský ochranný příkaz se vydává na formuláři stanoveném ~~právním~~ předpisem Evropské unie upravujícím evropský ochranný příkaz⁴²⁾ a obsahuje náležitosti v něm uvedené.

(3) Přichází-li ohledně ochranného příkazu vůči témuž členskému státu v úvahu postup podle hlavy IV nebo hlavy IX, justiční orgán přednostně postupuje podle ustanovení těchto hlav.

(4) Evropský ochranný příkaz nebo rozhodnutí o zamítnutí žádosti chráněné osoby o jeho vydání justiční orgán doručí chráněné osobě. Proti rozhodnutí o zamítnutí žádosti o vydání evropského ochranného příkazu může chráněná osoba podat stížnost.

(5) Byl-li ochranný příkaz změněn nebo zrušen, justiční orgán, který vydal evropský ochranný příkaz, jej odpovídajícím způsobem změní nebo jej odvolá. Změněný evropský ochranný příkaz justiční orgán doručí příslušnému orgánu jiného členského státu a o této změně vyrozumí též chráněnou osobu. O odvolání evropského ochranného příkazu justiční orgán vyrozumí chráněnou osobu a příslušný orgán jiného členského státu.

42) Příloha I směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/ 99/EU ze dne 13. prosince 2011 o evropském ochranném příkazu.

§ 357

Působnost

(1) Ustanovení této hlavy se užijí ve vztahu k jiným členským státům na opatření důkazu na základě evropského vyšetřovacího příkazu.

(2) Ustanovení této hlavy se neužijí na

- a) opatření důkazu v rámci společného vyšetřovacího týmu zřízeného s jiným členským státem, s výjimkou případu, kdy je opatrován důkaz z jiného členského státu, který se společného vyšetřovacího týmu neúčastní,
- b) právní pomoc spočívající v doručení písemnosti a
- c) zajištění věci pro jiné než důkazní účely.

(3) Podle této hlavy se postupuje ve vztahu k jiným členským státům, pro které je závazný ~~právní~~ předpis Evropské unie upravující evropský vyšetřovací příkaz⁴⁴⁾.

44) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/41/EU ze dne 3. dubna 2014 o evropském vyšetřovacím příkazu v trestních věcech.

§ 360

Příslušnost

(1) Pro stanovení příslušnosti k postupu podle dílu 1, tohoto dílu a dílu 4 se ustanovení § 48 odst. 5 věta první a odst. 6 až 9 a § 48a použijí obdobně, není-li v této hlavě stanoveno jinak.

(2) Byl-li evropský vyšetřovací příkaz zaslán orgánu, který není k postupu podle dílu 1, tohoto dílu a dílu 4 příslušný, postoupí jej neprodleně příslušnému justičnímu orgánu. Nepříslušný orgán bez zbytečného odkladu, nejpozději do 7 dnů od obdržení evropského vyšetřovacího příkazu, potvrdí jeho přijetí na formuláři stanoveném ~~právním~~ předpisem Evropské unie upravujícím evropský vyšetřovací příkaz⁴⁵⁾ orgánu jiného členského státu, který mu jej zaslal, a vyrozumí jej o postoupení evropského vyšetřovacího příkazu příslušnému justičnímu orgánu.

(3) Justiční orgán bez zbytečného odkladu, nejpozději do 7 dnů od obdržení evropského vyšetřovacího příkazu, potvrdí jeho přijetí na formuláři stanoveném ~~právním~~ předpisem Evropské unie upravujícím evropský vyšetřovací příkaz⁴⁵⁾ orgánu jiného členského státu, který mu jej zaslal.

45) Příloha B směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/41/EU ze dne 3. dubna 2014 o evropském vyšetřovacím příkazu v trestních věcech.

§ 363

Výjimky ze zásady oboustranné trestnosti

V případě, kdy jde o skutek, za který je možné v členském státu, který vydal evropský vyšetřovací příkaz, uložit nepodmíněný trest odnětí svobody s horní hranicí trestní sazby nejméně 3 roky a který spočívá v jednání uvedeném v ~~právním~~ předpisu Evropské unie upravujícím evropský vyšetřovací příkaz⁴⁷⁾, jež orgán jiného členského státu označí v oddílu G bodu 3 formuláře, na kterém se vydává evropský vyšetřovací příkaz⁴⁸⁾, justiční orgán pro účely posouzení, zda se evropský vyšetřovací příkaz vydaný jiným členským státem vykoná, nezjišťuje, zda skutek naplňuje znaky skutkové podstaty trestného činu podle práva České republiky, ledaže popis skutku nebo právní kvalifikace uvedené v osvědčení zjevně neodpovídají označenému jednání.

47) Příloha D směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/41/EU ze dne 3. dubna 2014 o evropském vyšetřovacím příkazu v trestních věcech.

48) Příloha A směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/41/EU ze dne 3. dubna 2014 o evropském vyšetřovacím příkazu v trestních věcech.

§ 374

Vydání evropského vyšetřovacího příkazu

(1) Je-li třeba provést úkon právní pomoci za účelem opatření důkazu pro trestní řízení v jiném členském státu, předseda senátu a v přípravném řízení státní zástupce vydá evropský vyšetřovací příkaz. To nevylučuje, aby státní zástupce z vlastního podnětu vydal evropský vyšetřovací příkaz i po podání obžaloby, jde-li o opatření důkazu, který potřebuje k zastupování obžaloby v řízení před soudem.

(2) Evropský vyšetřovací příkaz se vydává na formuláři stanoveném ~~právním~~ předpisem Evropské unie upravujícím evropský vyšetřovací příkaz⁴⁸⁾ a obsahuje náležitosti v něm uvedené. Evropský vyšetřovací příkaz musí být přeložen do úředního jazyka nebo jednoho z úředních jazyků členského státu, do kterého je zasílán, nebo do jazyka, v němž jej tento stát podle svého prohlášení přijímá⁴⁶⁾.

(3) Justiční orgán může v evropském vyšetřovacím příkazu zejména

- a) uvést formální náležitosti a postupy, kterými se má orgán jiného členského státu řídit při jeho výkonu, včetně případného požadavku na zajištění přítomnosti obhájce obviněného při úkonu právní pomoci,
- b) požádat, aby se jím uvedený zástupce orgánu České republiky mohl účastnit úkonu právní pomoci na území jiného členského státu, kterým má být důkaz opatřen,
- c) požádat o předání důkazu zástupci orgánu České republiky uvedenému v písmenu b),
- d) stanovit kratší lhůtu pro posouzení splnění podmínek pro výkon evropského vyšetřovacího příkazu nebo pro provedení úkonu právní pomoci, pokud je s ohledem na okolnosti případu zapotřebí opatřit požadovaný důkaz urychleně, nebo
- e) uvést, že je zapotřebí úkon právní pomoci, kterým má být důkaz opatřen, provést k určitému datu.

(4) Evropský vyšetřovací příkaz lze vydat, pokud je jeho vydání nezbytné pro dosažení sledovaného cíle a odpovídá závažnosti skutku, v souvislosti s nímž má být vydán, a pokud by úkon právní pomoci, který má být na jeho základě proveden, bylo možné provést za stejných podmínek i podle práva České republiky.

(5) Evropský vyšetřovací příkaz může být vydán i na návrh obviněného nebo jeho obhájce; takový návrh se posuzuje obdobně jako návrh obviněného nebo jeho obhájce na opatření důkazu v České republice.

(6) Justiční orgán vydá doplňkový evropský vyšetřovací příkaz⁴⁹⁾, pokud je zapotřebí na území členského státu, do kterého zaslal evropský vyšetřovací příkaz, provést další úkony právní pomoci za účelem opatření důkazu.

46) Článek 5 odst. 2 a článek 33 odst. 1 písm. b) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/41/EU ze dne 3. dubna 2014 o evropském vyšetřovacím příkazu v trestních věcech.

§ 392

Přeshraniční odposlech bez technické pomoci jiného členského státu

(1) Je-li možné z České republiky provádět odposlech telekomunikačního provozu, který byl povolen podle trestního řádu, na území jiného členského státu bez jeho technické pomoci, státní zástupce a po podání obžaloby soud informuje orgán jiného členského státu o odposlechu bez zbytečného odkladu poté, co se dozví, že se odposlouchávaná osoba v době provádění odposlechu bude nacházet, nachází nebo nacházela na území jiného členského státu. K podání informace justiční orgán užije formulář stanovený právním předpisem Evropské unie upravujícím evropský vyšetřovací příkaz⁵⁰⁾ přeložený do úředního jazyka nebo jednoho z úředních jazyků členského státu, do kterého je zasílán, nebo do jazyka, v němž jej tento stát podle svého prohlášení přijímá⁴⁶⁾. V tomto případě není zapotřebí vydat pro účely provedení odposlechu evropský vyšetřovací příkaz.

(2) Provádění odposlechu podle odstavce 1 musí být ukončeno, jakmile orgán jiného členského státu oznámí justičnímu orgánu, že s jeho prováděním na svém území nesouhlasí. Pokud to orgán jiného členského státu požaduje, informace získané z přeshraničního odposlechu, s jehož provedením jiný členský stát neudělil souhlas, nemohou být použity pro účely trestního řízení vedeného v České republice nebo mohou být použity pouze při splnění jím stanovených podmínek.

46) Článek 5 odst. 2 a článek 33 odst. 1 písm. b) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/41/EU ze dne 3. dubna 2014 o evropském vyšetřovacím příkazu v trestních věcech.

50) Příloha C směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/41/EU ze dne 3. dubna 2014 o evropském vyšetřovacím příkazu v trestních věcech.

Trestní řád

§ 77b

(1) Věcí důležitou pro trestní řízení je věc, která

- a) může sloužit pro důkazní účely,
- b) je nástrojem trestné činnosti,

c) je výnosem z trestné činnosti, nebo

d) je náhradní hodnotou za věc uvedenou v písmenech b) a c).

(2) Podléhá-li zajištění věc, která je součástí majetku ve svěřenském fondu nebo v podílovém fondu, zajistí se svěřenskému správci nebo obhospodařovateli podílového fondu. Není-li známo, komu věc důležitá pro trestní řízení patří, zajistí se bez uvedení osoby, již byla zajištěna; v opatření se uvede, kdy a kde a z jakého důvodu k zajištění věci došlo.

(3) Zajištění věci pro důkazní účely má přednost před jinými důvody zajištění věci. Důvod zajištění **podle § 47, § 78, § 79, § 79a, § 79g, § 344a, § 347 nebo § 358b** lze v průběhu trestního řízení změnit usnesením, proti kterému je přípustná stížnost. O změně důvodu zajištění není třeba rozhodovat v případech, kdy jsou splněny podmínky pro vyslovení propadnutí nebo zabrání věci, která je zajištěna k důkazním účelům.

(4) Neohrozí-li to dosažení účelu trestního řízení, nezajistí se věc bezcenná nebo věc, jejíž zajištění je z jiných důvodů neúčelné. Vždy se však zajistí věc, která má propadnout nebo být zabráná na základě rozhodnutí soudu, které dosud nenabylo právní moci.

(5) Nestanoví-li zákon jinak, lze práva třetích osob k zajištěné věci důležité pro trestní řízení uplatnit pouze v řízení ve věcech občanskoprávních.

§ 80

(1) Není-li věc, která byla vydána nebo odňata, k dalšímu řízení už třeba a nepřichází-li v úvahu její propadnutí nebo zabrání, vrátí se tomu, kdo ji vydal nebo komu byla odňata. Jestliže na ni uplatňuje právo osoba jiná, vydá se tomu, o jehož právu na věc není pochyb. Při pochybnostech se věc uloží do úschovy a osoba, která si na věc činí nárok, se upozorní, aby jej uplatnila v řízení ve věcech občanskoprávních. **Byla-li věc v mezidobí prodána, s částkou za ni strženou se naloží obdobně podle věty první až třetí.** Pokud osoba, která má na věc právo, ji přes opakovanou výzvu nepřevzme, bude věc prodána a částka za ni stržená bude uložena do úschovy soudu; věc bezcenná se zničí.

(2) Je-li nebezpečí, že se věc, která nemohla být vrácena nebo vydána podle odstavce 1, ztratí, prodá se a částka za ni stržená se uloží do úschovy soudu.

(3) Rozhodnutí podle odstavců 1 a 2 činí předseda senátu, v přípravném řízení státní zástupce nebo policejní orgán. Proti rozhodnutí o vrácení a vydání věci, jakož i o uložení do úschovy, je přípustná stížnost, jež má odkladný účinek.

(4) Věc na základě rozhodnutí o prodeji podle odstavců 1 a 2 prodá ten, kdo ji má ve správě, nebo ten, kdo je pověřen jejím prodejem, postupem podle zvláštního právního předpisu.

§ 125

(1) Pokud rozsudek obsahuje odůvodnění, soud v něm stručně vyloží, které skutečnosti vzal za prokázané a o které důkazy svá skutková zjištění opřel a jakými úvahami se řídil při hodnocení provedených důkazů, zejména pokud si vzájemně odporují. Z odůvodnění musí být patrné, jak se soud vypořádal s obhajobou, proč nevyhověl návrhům na provedení dalších důkazů a jakými právními úvahami se řídil, když posuzoval prokázané skutečnosti podle příslušných ustanovení zákona v otázce viny a trestu. Při odůvodnění uloženého trestu uvede jakými úvahami byl veden při ukládání trestu, jak posoudil povahu a závažnost trestného činu z hlediska významu konkrétního chráněného zájmu, který byl činem dotčen, způsobu provedení činu a jeho následků, okolností, za kterých byl čin spáchán, osoby pachatele, míry jeho zavinění a jeho pohnutky, záměru nebo cíle, jakož i polehčujících a přitěžujících

okolností, doby, která uplynula od spáchání trestného činu, případné změny situace a délky trestního řízení, trvalo-li nepřiměřeně dlouhou dobu, při zvážení složitosti věci, postupu orgánů činných v trestním řízení, významu řízení pro pachatele a jeho chování, kterým přispěl k průtahům v řízení; uvede též, jak přihlédl k osobním, rodinným, majetkovým a jiným poměrům pachatele, k jeho dosavadnímu způsobu života, k chování pachatele po činu, zejména k jeho případné snaze nahradit škodu či jiné škodlivé následky činu, a pokud byl označen jako spolupracující obviněný též k tomu, jak významným způsobem přispěl k objasnění zločinu spáchaného členy organizované skupiny, ve spojení s organizovanou skupinou nebo ve prospěch organizované zločinecké skupiny. Jestliže byly do rozsudku pojaty další výroky, je třeba je rovněž odůvodnit. Ukládá-li soud nepodmíněný trest za trestný čin uvedený v § 55 odst. 2 trestního zákoníku, vyloží, jakými úvahami byl veden při tomto rozhodnutí a proč nebylo možno uložit trest přímo nespojený s odnětím svobody.

(2) V poučení o odvolání, které musí být obsaženo v každém rozsudku soudu prvního stupně, se uvede lhůta, ve které musí být podáno (§ 248 odst. 1), označení soudu, ke kterému má být odvolání podáno (§ 251), označení soudu, který o podaném odvolání bude rozhodovat (§ 252), rozsah, v kterém mohou rozsudek napadat oprávněné osoby (§ 246), a vymezení nutného obsahu odvolání (§ 249).

(3) V poučení o dovolání, které musí být obsaženo v každém rozhodnutí soudu ve věci samé učiněném v druhém stupni, se uvedou oprávněné osoby, včetně nutnosti, aby dovolání obviněného bylo podáno prostřednictvím obhájce (§ 265d), lhůta k podání dovolání, označení soudu, ke kterému má být dovolání podáno (§ 265e), označení soudu, který o podaném dovolání bude rozhodovat, a vymezení nutného obsahu dovolání (§ 265f).

(4) Odsuzující rozsudek musí obsahovat též poučení poškozeného o možnosti žádat o uspokojení nároku na náhradu škody nebo nemajetkové újmy způsobené trestným činem nebo na vydání bezdůvodného obohacení získaného trestným činem podle zákona o použití peněžních prostředků z majetkových trestních sankcí, je-li tímto rozsudkem ukládána majetková trestní sankce podle zákona o použití peněžních prostředků z majetkových trestních sankcí.

§ 134

Obsah usnesení

(1) Usnesení musí obsahovat

- a) označení orgánu, o jehož rozhodnutí jde,
- b) den a místo rozhodnutí,
- c) výrok usnesení s uvedením zákonných ustanovení, jichž bylo použito,
- d) odůvodnění, pokud zákon nestanoví něco jiného, a
- e) poučení o opravném prostředku.

(2) V odůvodnění je třeba, jestliže to přichází podle povahy věci v úvahu, zejména uvést skutečnosti, které byly vzaty za prokázané, důkazy, o něž se skutková zjištění opírají, úvahy, jimiž se rozhodující orgán řídil při hodnocení provedených důkazů, jakož i právní úvahy, na jejichž podkladě posuzoval prokázané skutečnosti podle příslušných ustanovení zákona.

(3) Usnesení musí obsahovat též poučení poškozeného o možnosti žádat o uspokojení nároku na náhradu škody nebo nemajetkové újmy způsobené trestným činem nebo na vydání bezdůvodného obohacení získaného trestným činem podle zákona o použití peněžních prostředků z majetkových trestních sankcí, je-li tímto usnesením ukládána

majetková trestní sankce podle zákona o použití peněžních prostředků z majetkových trestních sankcí.

§ 137

Oznamování usnesení

(1) Usnesení je třeba oznámit osobě, které se přímo dotýká, jakož i osobě, která k němu dala svým návrhem podnět; usnesení soudu se oznámí též státnímu zástupci. Oznámení se děje buď vyhlášením usnesení v přítomnosti toho, jemuž je třeba usnesení oznámit, anebo doručením opisu usnesení. **Usnesení, kterým byla uložena majetková trestní sankce podle zákona o použití peněžních prostředků z majetkových trestních sankcí, se doručí též poškozenému, který uplatnil nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo na vydání bezdůvodného obohacení, a v řízení o trestném činu zanedbání povinné výživy též poškozenému, vůči kterému má pachatel stanovenou vyživovací povinnost.**

(2) Má-li osoba, jíž je třeba usnesení oznámit, obhájce, popřípadě zmocněnce, stačí, že usnesení bylo vyhlášeno buď oné osobě, anebo jejímu obhájci, popřípadě zmocněnci; oznamuje-li se usnesení doručením opisu, doručí se jen obhájci, popřípadě zmocněnci. Jde-li o osobu, která není plně svéprávná nebo jejíž svéprávnost je omezena a která obhájce, popřípadě zmocněnce nemá, oznámí se usnesení jejímu zákonnému zástupci nebo opatrovníku.

(3) Oznamuje-li se však obviněnému, jehož svéprávnost je omezena, usnesení, proti němuž má stížnost, je třeba je oznámit jak jemu, tak i jeho obhájci a jeho opatrovníku. Je-li obviněný ve vazbě, ve výkonu trestu odnětí svobody nebo na pozorování ve zdravotnickém ústavu, je třeba takové usnesení oznámit jak obviněnému, tak i jeho obhájci i tehdy, je-li obviněný osobou, jejíž svéprávnost není omezena.

(4) Usnesení, jímž bylo rozhodnuto o opravném prostředku, se státnímu zástupci, osobě, které se rozhodnutí přímo dotýká, a osobě, která svým návrhem dala k usnesení podnět, vždy v opise doručí.

§ 265h

Řízení u soudu prvního stupně

(1) Nesplňuje-li dovolání nejvyššího státního zástupce nebo příslušného orgánu Úřadu evropského veřejného žalobce anebo dovolání obviněného podané jeho obhájcem náležitosti obsahu dovolání podle § 265f odst. 1, vyzve je předseda senátu, aby vady odstranili ve lhůtě dvou týdnů, kterou jim zároveň stanoví, a upozorní je, že jinak bude dovolání odmítnuto podle § 265i odst. 1 písm. d).

(2) Předseda senátu soudu prvního stupně doručí opis dovolání obviněného státnímu zástupci nebo příslušnému orgánu Úřadu evropského veřejného žalobce, pokud veřejnou žalobu před soudem zastupoval evropský pověřený žalobce nebo evropský žalobce, a opis dovolání státního zástupce nebo příslušného orgánu Úřadu evropského veřejného žalobce obhájci obviněného a obviněnému s upozorněním, že se mohou k dovolání písemně vyjádřit a souhlasit s projednáním dovolání v neveřejném zasedání [§ 265r odst. 1 písm. c)]. Jakmile lhůta k podání dovolání uplyne všem oprávněným osobám, předloží spisy Nejvyššímu soudu.

(3) Dospěje-li předseda senátu na podkladě dovolání a obsahu spisů k závěru, že by měl být odložen nebo přerušen výkon rozhodnutí **anebo by mělo být pozastaveno nakládání s věcmi, které propadly nebo byly zabráný na základě takového rozhodnutí**, předloží bez zbytečného odkladu spisy s příslušným návrhem na takový postup Nejvyššímu soudu, který

o takovém návrhu rozhodne usnesením nejpozději do čtrnácti dnů po obdržení spisů, a nebylo-li v mezidobí již dokončeno řízení u soudu prvního stupně, vrátí mu spisy k dokončení řízení. **Vyhoví-li Nejvyšší soud návrhu, provede všechna potřebná opatření k tomu, aby byl výkon rozhodnutí neprodleně odložen nebo přerušen anebo bylo pozastaveno nakládání s propadlými nebo zabranými věcmi.**

§ 265o

~~(1) Před rozhodnutím o dovolání může předseda senátu Nejvyššího soudu odložit nebo přerušit výkon rozhodnutí, proti němuž bylo podáno dovolání.~~

(1) Před rozhodnutím o dovolání může předseda senátu Nejvyššího soudu odložit nebo přerušit výkon rozhodnutí, proti němuž bylo podáno dovolání, anebo nařídit pozastavení nakládání s věcmi, které propadly nebo byly zabrány na základě takového rozhodnutí. Pokud tak učiní, provede všechna potřebná opatření k tomu, aby byl výkon rozhodnutí neprodleně odložen nebo přerušen anebo bylo pozastaveno nakládání s propadlými nebo zabranými věcmi.

(2) Je-li pro rozhodnutí o dovolání třeba objasnit nějakou okolnost, provede potřebné šetření předseda senátu Nejvyššího soudu, anebo na jeho žádost některý jiný orgán činný v trestním řízení, který je povinen mu bez zbytečného odkladu vyhovět. Pro takové šetření platí ustanovení hlavy páté. Ve zvlášť naléhavých případech lze k zajištění důkazního materiálu použít i prostředků uvedených v hlavě čtvrté. Zajistit osobu obviněného vydáním příkazu k zatčení a vzetím do vazby lze však jen tehdy, navrhne-li to nejvyšší státní zástupce nebo příslušný orgán Úřadu evropského veřejného žalobce v dovolání podaném v neprospěch obviněného a považuje-li to Nejvyšší soud za nezbytné vzhledem k závažnosti trestného činu a naléhavosti vazebních důvodů.

§ 266

(1) Proti pravomocnému rozhodnutí soudu nebo státního zástupce, jímž byl porušen zákon nebo které bylo učiněno na podkladě vadného postupu řízení, může ministr spravedlnosti podat u Nejvyššího soudu stížnost pro porušení zákona. Nestanoví-li zákon jinak, není proti rozhodnutí Nejvyššího soudu stížnost pro porušení zákona přípustná.

(2) Proti výroku o trestu lze stížnost pro porušení zákona podat jen tehdy, jestliže trest je ve zřejmém nepochopení k povaze a závažnosti trestného činu nebo k poměrům pachatele nebo jestliže uložený druh trestu je v zřejmém rozporu s účelem trestu.

(3) Týká-li se rozhodnutí uvedené v odstavci 1 více osob, lze stížnost pro porušení zákona podat také jen proti té části rozhodnutí, která se týká některé z těchto osob.

(4) Stížnost pro porušení zákona v neprospěch obviněného proti pravomocnému rozhodnutí soudu nelze podat jen z toho důvodu, že soud postupoval v souladu s § 259 odst. 4, § 264 odst. 2, § 273 nebo § 289 písm. b).

(5) Ustanovení odstavce 4 se užije přiměřeně i na rozhodnutí soudu nebo státního zástupce učiněné v souladu s § 150 odst. 1 nebo 3.

(6) Ministr spravedlnosti může vzít zpět stížnost pro porušení zákona, kterou podal, a to až do doby, než se soud rozhodující o stížnosti pro porušení zákona odebere k závěrečné poradě. Zpětvzetí stížnosti vezme usnesením na vědomí předseda senátu tohoto soudu.

(7) Dospěje-li ministr spravedlnosti na podkladě obsahu spisu k závěru, že by měl být odložen nebo přerušen výkon rozhodnutí **anebo by mělo být pozastaveno nakládání s věcmi, které propadly nebo byly zabrány na základě takového rozhodnutí**, navrhne

Nejvyššímu soudu takový postup spolu s podáním stížnosti pro porušení zákona ve prospěch obviněného.

§ 275

(1) Byl-li zákon porušen v neprospěch obviněného, nepřekáží jeho smrt provedení řízení na podkladě stížnosti pro porušení zákona; trestní stíhání nelze tu zastavit proto, že obviněný zemřel. Byl-li zákon porušen jen v neprospěch obviněného, doba od právní moci napadeného rozhodnutí do rozhodnutí o stížnosti pro porušení zákona se do promlčecí doby nezapočítává.

(2) Nelze-li vyrozumění o veřejném zasedání doručit osobě, která rozhodnutím o stížnosti pro porušení zákona může být přímo dotčena, stačí o konání veřejného zasedání vyrozumět jejího obhájce, popřípadě zmocněnce. Nemá-li tato osoba obhájce, popřípadě zmocněnce, je třeba jí ho k tomu účelu ustanovit. Ustanovení § 39 se tu užije obdobně.

(3) Vykonává-li se na obviněném trest odnětí svobody uložený mu původním rozsudkem a Nejvyšší soud ke stížnosti pro porušení zákona výrok o tomto trestu zruší, rozhodne zároveň o vazbě. Ustanovení o vazebním zasedání (§ 73d až 73g) se v řízení o stížnosti pro porušení zákona neužijí.

(4) Před rozhodnutím o stížnosti pro porušení zákona může Nejvyšší soud odložit nebo přerušit výkon rozhodnutí, proti němuž byla podána stížnost pro porušení zákona, **anebo nařídit pozastavení nakládání s věcmi, které propadly nebo byly zabráný na základě takového rozhodnutí. Pokud tak učiní, provede všechna potřebná opatření k tomu, aby byl výkon rozhodnutí neprodleně odložen nebo přerušen anebo bylo pozastaveno nakládání s propadlými nebo zabranými věcmi.** Navrhl-li odložení nebo přerušení výkonu rozhodnutí ministr spravedlnosti, Nejvyšší soud rozhodne o takovém návrhu usnesením nejpozději do čtrnácti dnů po obdržení spisu.

§ 314f

(1) Trestní příkaz obsahuje

- a) označení soudu, který trestní příkaz vydal,
- b) den a místo vydání trestního příkazu,
- c) označení obviněného (§ 120 odst. 2),
- d) výrok o vině (§ 120 odst. 3) a uloženém trestu (§ 122 odst. 1),
- e) výrok o náhradě škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo o vydání bezdůvodného obohacení (§ 228 a § 229 odst. 1 a 2), jestliže byl nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo na vydání bezdůvodného obohacení řádně uplatněn (§ 43 odst. 3),
- f) poučení o právu podat odpor, včetně upozornění, že v případě, kdy obviněný odpor nepodá, vzdává se tím práva na projednání věci v hlavním líčení-, a
- g) **poučení poškozeného o možnosti žádat o uspokojení nároku na náhradu škody nebo nemajetkové újmy způsobené trestným činem nebo na vydání bezdůvodného obohacení získaného trestným činem podle zákona o použití peněžních prostředků z majetkových trestních sankcí, je-li trestním příkazem ukládána majetková trestní sankce podle zákona o použití peněžních prostředků z majetkových trestních sankcí.**

(2) Trestní příkaz se doručuje obviněnému, státnímu zástupci a poškozenému, který uplatnil nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy nebo na vydání bezdůvodného

obohacení. Obviněnému se doručuje do vlastních rukou. Má-li obviněný obhájce, doručí se trestní příkaz též jemu.

Zajištění výkonu peněžitého trestu

§ 344a

(1) Je-li obviněný stíhán pro trestný čin, za který je třeba vzhledem k povaze a závažnosti trestného činu a poměrům obviněného očekávat uložení peněžitého trestu, **nebo byl-li takový trest uložen a je třeba zajistit jeho výkon**, může soud a v přípravném řízení státní zástupce zajistit určenou část majetku obviněného. K zajištění nelze užít majetek, který je podle zvláštního právního předpisu vyloučen z výkonu rozhodnutí o zajištění.

(2) Proti rozhodnutí o zajištění je přípustná stížnost.

(3) Na rozhodování o zajištění výkonu peněžitého trestu a postup při zajištění se jinak užije § 47 odst. 4 až 6 a § 47 odst. 8 obdobně.

§ 345

Stal-li se rozsudek, jímž byl uložen trest propadnutí celého majetku nebo jeho části, vykonatelným, zašle předseda senátu organizační složce státu, které podle zvláštního zákona přísluší hospodaření s majetkem státu, opis rozsudku bez odůvodnění k provedení tohoto trestu. **Předseda senátu zároveň uvede, zda se jedná o majetkovou trestní sankci podle zákona o použití peněžních prostředků z majetkových trestních sankcí.**

§ 347

(1) Je-li obviněný stíhán pro trestný čin, za který vzhledem k povaze a závažnosti činu a poměrům obviněného třeba očekávat uložení trestu propadnutí majetku, **nebo byl-li takový trest uložen a je třeba zajistit jeho výkon**, může soud a v přípravném řízení státní zástupce majetek obviněného nebo jeho určenou část zajistit. Soud zajistí majetek obviněného nebo jeho určenou část vždy, uložil-li trest propadnutí majetku rozsudkem, který dosud nenabyl právní moci. K zajištění nelze užít majetek, který je podle zvláštního právního předpisu vyloučen z výkonu rozhodnutí o zajištění.

(2) Proti rozhodnutí o zajištění je přípustná stížnost.

§ 349b

Výkon trestu propadnutí věci nebo výkon propadnutí náhradní hodnoty

Opis rozsudku, jímž byl vysloven trest propadnutí věci, nebo jímž bylo vysloveno propadnutí náhradní hodnoty, zašle předseda senátu organizační složce státu, které podle zvláštního zákona přísluší hospodaření s majetkem státu. **Předseda senátu zároveň uvede, zda se jedná o majetkovou trestní sankci podle zákona o použití peněžních prostředků z majetkových trestních sankcí.** Byla-li věc, na kterou se vztahuje trest propadnutí věci anebo na kterou se vztahuje vyslovení propadnutí náhradní hodnoty, zajištěna, učiní předseda senátu opatření, aby bylo takové organizační složce svěřeno nakládání s ní, pokud taková organizační složka doposud správu zajištěné věci nebo náhradní hodnoty nevykonává.

§ 358b

Zajištění výkonu zabrání části majetku

(1) Je-li obviněný stíhán pro trestný čin, za který je třeba vzhledem k povaze a závažnosti trestného činu a poměrům obviněného očekávat uložení zabrání části majetku, **nebo bylo-li zabrání části majetku uloženo a je třeba zajistit jeho výkon**, může soud a v přípravném

řízení státní zástupce zajistit věci obviněného nebo jiné osoby, nasvědčují-li zjištěné skutečnosti tomu, že jsou splněny podmínky pro jejich zabrání podle § 102a trestního zákoníku.

(2) K zajištění nelze užít majetek, který je podle zvláštního právního předpisu vyloučen z výkonu rozhodnutí o zajištění.

(3) Proti rozhodnutí o zajištění je přípustná stížnost.

(4) Na rozhodování o zajištění výkonu zabrání části majetku a postup při zajištění se jinak použijí § 47 odst. 4 až 6 a § 47 odst. 8 obdobně. Na rozhodování o zrušení nebo omezení zajištění a na povolení provedení úkonu se zajištěným majetkem se obdobně použije § 344b.

Zákon o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích

§ 15

(1) Majetek uvedený v ustanovení § 10 příslušná organizační složka (§ 11) určí a sepíše neprodleně poté, kdy se o takovém majetku dozvěděla; v případě věcí, které se evidují v katastru nemovitostí, současně zajistí, aby byl proveden zápis do katastru nemovitostí. Pro účely provedení záznamu do katastru nemovitostí je písemností osvědčující příslušnost organizační složky její prohlášení o vzniku práva.

(2) Majetek uvedený v odstavci 1 není předmětem rozhodování podle ustanovení § 14 odst. 7 a je třeba jej bez zbytečného odkladu rozmístit u organizačních složek, pokud to zvláštní povaha majetku vyžaduje anebo jej tyto potřebují pro zabezpečení výkonu své působnosti nebo stanoveného předmětu činnosti; ustanovení § 19, 19b a 19c se podle povahy případu použijí přiměřeně. Z týchž důvodů anebo ve veřejném zájmu si může příslušná organizační složka (§ 11) majetek ponechat u sebe. V ostatních případech věci převede do vlastnictví právnických nebo fyzických osob, práva uplatní a další majetek účelně zpeněží v souladu s tímto zákonem. Se zbylým majetkem, o který neprojeví zájem jiné organizační složky ani právnické nebo fyzické osoby, naloží postupem, který upraví prováděcí právní předpis. ~~S majetkem, který stát nabyl v důsledku rozhodnutí soudu o uznání a výkonu rozhodnutí jiného členského státu Evropské unie, jímž bylo vysloveno propadnutí nebo zabrání majetku nebo jeho části^{28a)}, se naloží způsobem stanoveným ve zvláštním právním předpisu^{28b)}.~~ **Při nakládání s majetkem, který stát nabyl v důsledku rozhodnutí soudu o uznání a výkonu rozhodnutí jiného členského státu Evropské unie, jímž bylo vysloveno propadnutí nebo zabrání majetku nebo jeho části^{28a)}, nebo v důsledku rozhodnutí soudu o uznání a výkonu příkazu ke konfiskaci podle přímo použitelného předpisu Evropské unie upravujícího vzájemné uznávání příkazů k zajištění a příkazů ke konfiskaci⁹⁶⁾, se příslušná organizační složka řídí postupy pro sdílení majetku uvedenými v zákoně o mezinárodní justiční spolupráci ve věcech trestních^{28b)} a v přímo použitelném předpisu Evropské unie upravujícím vzájemné uznávání příkazů k zajištění a příkazů ke konfiskaci. Pokud příslušná organizační složka zašle jinému členskému státu peněžní prostředky získané zpeněžením propadlého nebo zabraného majetku nebo věcí, vyrozumí o tom orgán jiného členského státu příslušný ke sdílení majetku.**

(3) Pozemky, které jsou majetkem podle odstavce 1 a zároveň tvoří zemědělský půdní fond, příslušná organizační složka přednostně nabídne Státnímu pozemkovému úřadu; to neplatí v případě pozemků tvořících jeden funkční celek s obytnými a hospodářskými budovami a jinými stavbami, které neslouží zemědělské a lesní výrobě nebo s ní

souvisejícímu vodnímu hospodářství. Nepřijme-li Státní pozemkový úřad nabídku do 30 dnů od jejího doručení, platí, že nemá o nabízené pozemky zájem a k pozdější akceptaci nabídky se nepřihlíží. Příslušná organizační složka dále postupuje v souladu s odstavcem 2.

(4) Majetek podle odstavce 1 vede příslušná organizační složka (§ 11) v operativní evidenci způsobem a za podmínek, které upraví prováděcí právní předpis, a to až do doby konečného naložení s majetkem; tím není dotčen postup podle ustanovení § 14 odst. 2, jde-li o nemovité věci a peněžité pohledávky. Ponechá-li si příslušná organizační složka majetek u sebe podle odstavce 2 věty druhé anebo nepodaří-li se jí s majetkem naložit konečným způsobem do 2 let poté, kdy začala plnit úkoly podle odstavce 1, operativní evidenci ukončí a postupuje podle ustanovení § 14 odst. 2; její příslušnost se pak nadále řídí podle ustanovení § 9.

28a) § 460zd trestního řádu, ve znění zákona č. 457/2008 Sb.

28b) § 460zj trestního řádu, ve znění zákona č. 457/2008 Sb.

28a) § 285 zákona č. 104/2013 Sb., o mezinárodní justiční spolupráci ve věcech trestních, ve znění pozdějších předpisů.

28b) § 290 a § 297i zákona č. 104/2013 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

96) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1805 ze dne 14. listopadu 2018 o vzájemném uznávání příkazů k zajištění a příkazů ke konfiskaci.

§ 16

(1) Se spornými nároky třetích osob k majetku, který stát nabyt způsoby uvedenými v ustanovení § 13 tohoto zákona, odkáže příslušná organizační složka (§ 11) tyto osoby na soud. Současně je vyzve, aby ve lhůtě jednoho měsíce od doručení výzvy prokázaly, že svůj nárok u soudu uplatnily. Byla-li podána žaloba, vyčká právní moci rozhodnutí soudu. V případě marného uplynutí této lhůty pokračuje organizační složka v postupu podle ustanovení § 15 odst. 2 tohoto zákona; možnost následného uplatnění nároků třetích osob u soudu tím není dotčena.

(2) Nabude-li stát v důsledku výroku, jímž soud uložil trest propadnutí majetku nebo ochranné opatření zabránění části majetku²⁹⁾, věci a prostředky, u nichž mohou vzniknout pochybnosti, zda je jich nezbytně třeba k uspokojení životních potřeb odsouzeného nebo jiné osoby, jejíž část majetku byla zabráněna, nebo osob, o jejichž výživu nebo výchovu je odsouzený nebo tato osoba povinna pečovat²⁹⁾, a jsou-li předpoklady, že by mohla být podána žádost o jejich vynětí³⁰⁾, příslušná organizační složka (§ 11) provádějící trest propadnutí majetku nebo ochranné opatření zabránění části majetku naloží s těmito věcmi a prostředky až po uplynutí 3 měsíců ode dne, kdy rozhodnutí nabylo právní moci, a jde-li o věci nebo prostředky, které byly prováděním trestu propadnutí majetku postiženy teprve později, po uplynutí jednoho měsíce od doby, kdy k postižení došlo. Byla-li v uvedených lhůtách žádost o vynětí podána, vyčká právní moci rozhodnutí o této žádosti.

(3) Nabude-li stát majetek v důsledku rozhodnutí soudu o uznání a výkonu rozhodnutí jiného členského státu Evropské unie, jímž bylo vysloveno propadnutí nebo zabránění majetku nebo jeho části^{28a)}, **nebo v důsledku rozhodnutí soudu o uznání a výkonu příkazu ke konfiskaci podle přímo použitelného předpisu Evropské unie upravujícího vzájemné uznávání příkazů k zajištění a příkazů ke konfiskaci⁹⁶⁾**, příslušná organizační složka (§ 11) naloží s tímto majetkem až po uplynutí 3 měsíců ode dne právní moci tohoto rozhodnutí soudu nebo i před uplynutím této lhůty, byla-li podle zvláštního právního předpisu^{31a)} soudem vyrozuměna, že není dán důvod bránící propadnutí nebo zabránění takového majetku nebo jeho

části. Byla-li však organizační složka v uvedené lhůtě vyrozuměna soudem o tom, že jej jiný členský stát Evropské unie informoval o důvodu bránícím propadnutí nebo zabránění takového majetku nebo jeho části, naloží s ním až po doručení rozhodnutí soudu vydaného ohledně dotčeného majetku na základě informace jiného členského státu Evropské unie^{31b)}.

(4) Pokud Nejvyšší soud vyrozumí příslušnou organizační složku (§ 11) o tom, že rozhodl o pozastavení nakládání s věcí, která propadla nebo byla zabráněna na základě trestní sankce uložené v trestním řízení, nebo že takové pozastavení nařídil anebo že takový postup nařídil předseda senátu Nejvyššího soudu, neboť se v dané trestní věci vede řízení o mimořádném opravném prostředku, učiní neprodleně všechna potřebná opatření k tomu, aby s věcí nebylo dále nakládáno způsobem, který by znemožnil její případné vrácení původnímu vlastníkov. Není-li to možné, zejména z důvodu, že věc již byla převedena do vlastnictví jiné osoby, příslušná organizační složka o tom vyrozumí Nejvyšší soud.

25) Například zákon č. 563/1991 Sb., o účetnictví, ve znění pozdějších předpisů.

29) § 66 a 102a trestního zákoníku.

30) § 346 odst. 1 a § 358a trestního řádu.

31a) § 460zi odst. 5 trestního řádu, ve znění zákona č. 457/2008 Sb.

31b) § 460zi odst. 4 trestního řádu, ve znění zákona č. 457/2008 Sb.

31a) § 289 odst. 5 a § 297h odst. 5 zákona č. 104/2013 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

31b) § 289 odst. 4 a § 297h odst. 3 a 4 zákona č. 104/2013 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

Trestní zákoník

§ 66

Propadnutí majetku

(1) Soud může vzhledem k okolnostem spáchaného trestného činu a poměrům pachatele uložit trest propadnutí majetku, odsuzuje-li pachatele k výjimečnému trestu anebo odsuzuje-li jej za zvlášť závažný zločin, jímž pachatel pro sebe nebo pro jiného získal nebo se snažil získat majetkový prospěch.

(2) Bez podmínek odstavce 1 může soud uložit trest propadnutí majetku pouze v případě, že trestní zákon uložení tohoto trestu za spáchaný zločin dovoluje; jako samostatný trest může být trest propadnutí majetku uložen, jestliže vzhledem k povaze a závažnosti spáchaného trestného činu a k osobě a poměrům pachatele uložení jiného trestu není třeba.

(3) Propadnutí majetku postihuje celý majetek odsouzeného nebo tu jeho část, kterou soud určí; propadnutí se však nevztahuje na prostředky nebo věci, jichž je nezbytně třeba k uspokojení životních potřeb odsouzeného nebo osob, o jejichž výživu nebo výchovu je odsouzený podle zákona povinen pečovat.

(4) Výrokem o propadnutí majetku zaniká společné jmění manželů.

(5) Propadlý majetek připadá státu. **Zástavní práva k propadlému majetku nezanikají.**

§ 70

Propadnutí věci

- (1) Soud uloží trest propadnutí věci, která je bezprostředním výnosem z trestné činnosti.
- (2) Soud může uložit trest propadnutí věci,
 - a) která je nástrojem trestné činnosti, nebo
 - b) která je zprostředkovaným výnosem z trestné činnosti, pokud hodnota věci tvořící bezprostřední výnos z trestné činnosti není ve vztahu k hodnotě věci tvořící zprostředkovaný výnos z trestné činnosti zanedbatelná.
- (3) Trest propadnutí věci může soud uložit, jen jde-li o věc náležející pachateli.
- (4) Drží-li pachatel v rozporu s jiným právním předpisem věc uvedenou v odstavci 2, ve vztahu k níž je možno uložit propadnutí věci, uloží mu soud vždy i tento trest.
- (5) Před právní mocí rozhodnutí platí zákaz zcizení propadlé věci, který zahrnuje i zákaz jiných dispozic směřujících ke zmaření trestu propadnutí věci.
- (6) Propadlá věc připadá státu. **Zástavní práva k propadlé věci nezanikají.**

§ 71

Propadnutí náhradní hodnoty

- (1) Jestliže pachatel věc, kterou soud mohl prohlásit za propadlou podle § 70, před uložením trestu propadnutí věci zničí, poškodí nebo jinak znehodnotí, zcizí, učiní neupotřebitelnou, odstraní nebo zužitkuje, zejména spotřebuje, nebo jinak její propadnutí zmaří, může mu soud uložit propadnutí náhradní hodnoty až do výše, která odpovídá hodnotě takové věci. Hodnotu věci, kterou soud mohl prohlásit za propadlou, může soud stanovit na základě odborného vyjádření nebo znaleckého posudku.
- (2) Je-li věc, byť i jen zčásti, znehodnocena, učiněna neupotřebitelnou nebo odstraněna, může soud uložit propadnutí náhradní hodnoty vedle propadnutí věci podle § 70.
- (3) Propadlá náhradní hodnota připadá státu. **Zástavní práva k propadlé náhradní hodnotě nezanikají.**

§ 104

Účinek zabrání

- (1) Zabraná věc, zabraná část majetku, zabraná náhradní hodnota, zabraný spis nebo zařízení připadá státu; **zástavní práva k nim nezanikají.**
- (2) Ustanovení § 70 odst. 5 se přiměřeně užije pro uložení zabrání věci, zabrání části majetku a pro uložení povinnosti podle § 101 odst. 5; zákaz zcizení zde platí až do splnění povinnosti podle § 101 odst. 4, a nebyla-li tato povinnost splněna, až do právní moci rozhodnutí o zabrání věci (§ 101 odst. 5).

Zákon o obětech trestných činů

§ 2

Vymezení pojmů

- (1) Za trestný čin se pro účely tohoto zákona považuje také čin jinak trestný.

(2) Obětí se rozumí fyzická osoba, které bylo nebo mělo být trestným činem ublíženo na zdraví, způsobena ~~majetková škoda~~ nebo nemajetková újma nebo na jejíž úkor se pachatel trestným činem obohatil.

(3) Byla-li trestným činem způsobena smrt oběti, považují se, utrpěli-li v důsledku smrti oběti újmu, za oběť též její příbuzný v pokolení přímém, sourozenec, osvojenec, osvojitel, manžel nebo registrovaný partner, druh nebo osoba, které oběť ke dni své smrti poskytovala nebo byla povinna poskytovat výživu. Je-li těchto osob více, považuje se za oběť každá z nich.

(4) Zvlášť zranitelnou obětí se pro účely tohoto zákona při splnění podmínek uvedených v odstavci 2 nebo 3 rozumí

- a) dítě,
- b) osoba, která je vysokého věku nebo je postižena fyzickým, mentálním nebo psychickým hendikepem nebo smyslovým poškozením, pokud tyto skutečnosti mohou vzhledem k okolnostem případu a poměrům této osoby bránit jejímu plnému a účelnému uplatnění ve společnosti ve srovnání s jejími ostatními členy,
- c) oběť trestného činu obchodování s lidmi (§ 168 trestního zákoníku) nebo trestného činu teroristického útoku (§ 311 trestního zákoníku),
- d) oběť trestného činu proti lidské důstojnosti v sexuální oblasti, trestného činu, který zahrnoval nátlak, násilí či pohrůžku násilím, trestného činu spáchaného pro příslušnost k některému národu, rase, etnické skupině, náboženství, třídě nebo jiné skupině osob nebo oběť trestného činu spáchaného ve prospěch organizované zločinecké skupiny, jestliže je v konkrétním případě zvýšené nebezpečí způsobení druhotné újmy zejména s ohledem na její věk, pohlaví, rasu, národnost, sexuální orientaci, náboženské vyznání, zdravotní stav, rozumovou vyspělost, schopnost vyjadřovat se, životní situaci, v níž se nachází, nebo s ohledem na vztah k osobě podezřelé ze spáchání trestného činu nebo závislost na ní.

(5) Druhotnou újmou se pro účely tohoto zákona rozumí újma, která nebyla oběti způsobena trestným činem, ale vznikla v důsledku přístupu Policie České republiky, orgánů činných v trestním řízení a dalších orgánů veřejné moci, poskytovatelů zdravotních služeb, subjektů zapsaných v registru poskytovatelů pomoci obětem trestných činů, znalců, tlumočnicků, obhájců a sdělovacích prostředků k ní.

(6) Akreditovaným subjektem se rozumí právnická osoba, které byla rozhodnutím Ministerstva spravedlnosti (dále jen „ministerstvo“) udělena akreditace podle § 42.

§ 24

Okruh oprávněných žadatelů

(1) Právo na peněžitou pomoc má

- a) oběť, které bylo v důsledku trestného činu **na ní spáchaného** ublíženo na zdraví,
- b) oběť, které byla v důsledku trestného činu **na ní spáchaného** způsobena těžká újma na zdraví,
- c) osoba pozůstalá po oběti, která v důsledku trestného činu zemřela, byla-li rodičem, manželem, registrovaným partnerem, dítětem nebo sourozencem zemřelého a současně v době jeho smrti s ním žila v domácnosti, nebo osoba, které zemřelý poskytoval nebo byl povinen poskytovat výživu,

d) oběť trestného činu proti lidské důstojnosti v sexuální oblasti ~~a dítě, které je obětí trestného činu na ní spáchaného a dítě, na kterém byl spáchán trestný čin~~ týrání svěřené osoby (§ 198 trestního zákoníku), kterým vznikla nemajetková újma.

(2) Ublížením na zdraví se pro účely tohoto zákona rozumí takový stav záležející v poruše zdraví nebo jiném onemocnění, který porušením normálních tělesných nebo duševních funkcí znesnadňuje nejméně po dobu tří týdnů obvyklý způsob života oběti a který vyžaduje lékařského ošetření.

(3) Těžkou újmou na zdraví se pro účely tohoto zákona rozumí jen vážná porucha zdraví nebo jiné vážné onemocnění. Za těchto podmínek je těžkou újmou na zdraví

- a) zmrzačení,
- b) ztráta nebo podstatné snížení pracovní způsobilosti,
- c) ochromení údu,
- d) ztráta nebo podstatné oslabení funkce smyslového ústrojí,
- e) poškození důležitého orgánu,
- f) zohyzdění,
- g) vyvolání potratu nebo usmrcení plodu,
- h) mučivé útrapy, nebo
- i) porucha zdraví trvající nejméně po dobu 6 týdnů.

§ 25

Účel peněžité pomoci

(1) Peněžitá pomoc spočívá v jednorázovém poskytnutí peněžité částky k překlenutí zhoršené sociální situace způsobené obětí trestným činem. Peněžitá pomoc oběti uvedené v § 24 odst. 1 písm. d) spočívá v úhradě nákladů spojených s poskytnutím odborné psychoterapie a fyzioterapie či jiné odborné služby zaměřené na nápravu vzniklé nemajetkové újmy.

(2) Peněžitá pomoc se poskytne, pokud ~~nemajetková újma, škoda na zdraví nebo škoda vzniklá v důsledku smrti způsobené trestným činem~~ **škoda, újma na zdraví nebo jiná nemajetková újma** nebyla plně nahrazena.

§ 26

Předpoklady poskytnutí peněžité pomoci

(1) Peněžitá pomoc se poskytne, jestliže pachatel trestného činu, kterým byla způsobena ~~škoda na zdraví nebo smrt, újma na zdraví nebo jiná~~ nemajetková újma, byl uznán vinným nebo zproštěn obžaloby pro nepřičetnost.

(2) Nejsou-li na základě výsledku šetření orgánů činných v trestním řízení důvodné pochybnosti o tom, že se stal trestný čin, v důsledku kterého byla oběti způsobena smrt, ~~škoda na zdraví nebo újma na zdraví nebo jiná~~ nemajetková újma, peněžitá pomoc se poskytne také tehdy, jestliže

- a) byla věc odložena z důvodu podle § 159a odst. 2 až 4 trestního řádu nebo protože se pachatele nepodařilo zjistit nebo je trestně neodpovědný pro nepřičetnost,

- b) trestní stíhání bylo zastaveno z důvodu podle § 172 odst. 1 písm. d) nebo e) nebo podle § 172 odst. 2 trestního řádu, nebo
- c) rozhodnutí podle odstavce 1 dosud nebylo vyhlášeno nebo nenabylo právní moci.

§ 27

Důvody neposkytnutí peněžité pomoci

Stát neposkytne peněžitou pomoc, jestliže oběť

- a) je stíhána jako spoluobviněná v trestním řízení vedeném pro trestný čin, v důsledku kterého ~~byla poškozena na zdraví nebo~~ jí byla způsobena **škoda, újma na zdraví nebo jiná** nemajetková újma, nebo byla účastníkem takového trestného činu,
- b) nedala souhlas k trestnímu stíhání pachatele trestného činu v případě, kdy tento souhlas je podmínkou zahájení trestního stíhání nebo pokračování v něm, anebo vzala-li takový souhlas zpět, nebo
- c) neposkytla orgánům činným v trestním řízení potřebnou součinnost zejména tím, že bez zbytečného odkladu bez vážného důvodu nepodala oznámení o trestném činu, v souvislosti s nímž požaduje náhradu škody nebo nemajetkové újmy, nebo jako svědek v trestním řízení využila s odvoláním na svůj poměr k pachateli práva odepřít výpověď.

§ 28

Výše peněžité pomoci

(1) Peněžitá pomoc se poskytnutí na žádost oběti uvedené

- a) v § 24 odst. 1 písm. a) v paušální částce 10 000 Kč nebo ve výši, která představuje oběti prokázanou ztrátu na výdělku a prokázané náklady spojené s léčením, snižené o součet všech částek, které oběť z titulu náhrady škody **nebo nemajetkové újmy** již obdržela; peněžitá pomoc nesmí přesáhnout ve svém součtu částku 200 000 Kč,
- b) v § 24 odst. 1 písm. b) v paušální částce 50 000 Kč nebo ve výši, která představuje oběti prokázanou ztrátu na výdělku a prokázané náklady spojené s léčením, snižené o součet všech částek, které oběť z titulu náhrady škody **nebo nemajetkové újmy** již obdržela; peněžitá pomoc nesmí přesáhnout ve svém součtu částku 200 000 Kč,
- c) v § 24 odst. 1 písm. c) v paušální částce 200 000 Kč nebo, jde-li o sourozence zemřelého, v paušální částce 175 000 Kč, snižené o součet všech částek, které oběť z titulu náhrady škody **nebo nemajetkové újmy** již obdržela; peněžitá pomoc poskytovaná více obětem nesmí ve svém součtu přesáhnout částku 600 000 Kč; pokud by peněžitá pomoc ve svém součtu přesáhla tuto částku, částka poskytovaná každé oběti se přiměřeně zkrátí,
- d) v § 24 odst. 1 písm. d) na úhradu nákladů spojených s poskytnutím odborné psychoterapie a fyzioterapie či jiné odborné služby zaměřené na nápravu vzniklé nemajetkové újmy, a to až do celkové výše 50 000 Kč, pokud jí nebyla peněžitá pomoc poskytnuta již podle písmene a) nebo b).

~~(2) Jestliže o náhradě škody nebo nemajetkové újmy bylo již rozhodnuto pravomocným rozsudkem, je výše způsobené škody nebo nemajetkové újmy zjištěná v rozsudku závazná pro stanovení peněžité pomoci v rozsahu, v jakém již bylo o náhradě škody nebo nemajetkové újmy rozhodnuto.~~

~~(3)~~ **(2)** Pokud se výše peněžité pomoci poskytované podle odstavce 1 písm. a) a b) určuje podle prokazované ztráty na výdělku, přihlédne se i k výdělku, který oběti ujde v budoucnosti.

Prokáže-li oběť poté, co jí byla poskytnuta peněžitá pomoc podle odstavce 1 písm. a) a b), že jí vzniklá škoda je vyšší, než jaká byla **ztráta na výdělku nebo vzniklé náklady spojené s léčením jsou vyšší, než jaké byly** podkladem pro poskytnutí peněžitě pomoci, lze jí poskytnout na její žádost podanou ve lhůtě stanovené v § 30 peněžitou pomoc opětovně; přitom se přihlédne k částkám již vyplaceným.

§ 29

Snížení a nepřiznání peněžitě pomoci

Peněžitá pomoc stanovená podle § 28 může být snížena nebo se nepřizná s přihlédnutím k sociální situaci oběti a k tomu,

- a) do jaké míry oběť spoluzavinila vznik **škody nebo nemajetkové** újmy a
- b) zda oběť využila všech zákonných prostředků, aby uplatnila nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy na pachateli nebo na jiné osobě, která je povinna škodu **nebo nemajetkovou újmu** nahradit.

§ 30

Posuzování žádosti o peněžitou pomoc

- (1) Ministerstvo poskytuje oběti jménem státu peněžitou pomoc na základě žádosti.
- (2) Žádost o poskytnutí peněžitě pomoci lze podat u ministerstva nejpozději do 2 let ode dne, kdy se oběť dozvěděla o **škodě nebo nemajetkové** újmě způsobené trestným činem, nejpozději však do 5 let od spáchání trestného činu, jinak právo zaniká.
- (3) Ministerstvo žadateli písemně potvrdí přijetí žádosti. Ministerstvo vydá rozhodnutí o žádosti nejpozději do 3 měsíců od zahájení řízení, k nimž se připočítává doba
 - a) až 30 dnů, jestliže je zapotřebí nařídit ústní jednání nebo místní šetření, je-li třeba někoho předvolat, někoho nechat předvést nebo doručovat veřejnou vyhláškou osobám, jimž se prokazatelně nedaří doručovat, nebo jde-li o zvlášť složitý případ,
 - b) nutná k provedení dožádání, ke zpracování znaleckého posudku nebo k doručení písemnosti do ciziny.
- (4) S účastníky řízení, kteří neovládají český jazyk, může být jednáno i v jazyce slovenském nebo anglickém; to platí i pro vyhotovování písemností.
- (5) V řízení o žádosti o peněžitou pomoc nelze podat řádný opravný prostředek. Rozhodnutí nelze přezkoumat v přezkumném řízení.
- (6) Ministerstvo může vydat nové rozhodnutí ve věci, vyjde-li dodatečně najevo, že nebyly splněny podmínky pro poskytnutí peněžitě pomoci, nebo podmínky pro její poskytnutí v přiznané výši, zejména nesplnil-li žadatel informační povinnost podle § 31 odst. 5. Vydáním nového rozhodnutí se původní rozhodnutí ruší.
- (7) Proti pravomocnému rozhodnutí může žadatel podat žalobu podle soudního řádu správního.

§ 32

Povinnost poskytnout součinnost

- (1) Každý je povinen sdělit ministerstvu skutečnosti, které mají význam pro ověřování splnění podmínek pro poskytnutí peněžitě pomoci.

~~(2) Při ověřování splnění podmínek pro poskytování peněžité pomoci je oprávněná úřední osoba ministerstva oprávněna nahlížet do trestních spisů; orgány činné v trestním řízení jsou povinny jí nahlédnutí do trestních spisů umožnit.~~

(2) Soudy a orgány činné v trestním řízení poskytnou ministerstvu potřebnou součinnost, zejména mu zašlou na jeho písemnou žádost kopie listin ze spisu pro výkon jeho působnosti podle tohoto zákona. Při ověřování splnění podmínek pro poskytování peněžité pomoci je oprávněná úřední osoba ministerstva oprávněna nahlížet do trestních spisů a spisů soudu vedených v občanskoprávním řízení; soudy a orgány činné v trestním řízení jsou povinny jí nahlédnutí do spisů umožnit.

Zákon o použití peněžních prostředků z majetkových trestních sankcí uložených v trestním řízení

ČÁST PRVNÍ

POUŽITÍ PENĚŽNÍCH PROSTŘEDKŮ Z MAJETKOVÝCH TRESTNÍCH SANKCÍ

Hlava I

Obecná ustanovení

§ 1

Předmět úpravy

Tento zákon upravuje způsob nakládání s peněžními prostředky z majetkových trestních sankcí uložených v trestním řízení **a s peněžními prostředky z majetkových trestních sankcí uložených v jiném členském státu Evropské unie (dále jen „členský stát“) a vykonaných na území České republiky podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1805 ze dne 14. listopadu 2018 o vzájemném uznávání příkazů k zajištění a příkazů ke konfiskaci.**

§ 2

Vymezení pojmů

(1) Majetkovou trestní sankcí se pro účely tohoto zákona rozumí sankce uložená podle trestního zákona v trestním řízení o trestném činu, kterým pachatel způsobil majetkovou škodu nebo nemajetkovou újmu anebo jím získal bezdůvodné obohacení, ~~s výjimkou sankce uložené rozhodnutím cizího státu, které bylo na území České republiky uznáno~~, za podmínky, že soud o uložení takové sankce rozhodl trestním příkazem, v hlavním líčení nebo ve veřejném zasedání, do něhož si rozhodnutí o jejím uložení vyhradil podle § 230 odst. 2 nebo 3 trestního řádu, a to:

- a) trest propadnutí majetku,
- b) peněžitý trest a peněžité opatření (dále jen „peněžitý trest“),
- c) trest propadnutí věci a trestní opatření propadnutí věci (dále jen „trest propadnutí věci“),
- d) propadnutí náhradní hodnoty,
- e) ochranné opatření zabrání části majetku,
- f) ochranné opatření zabrání věci a

g) zabrání náhradní hodnoty.

(2) Majetkovou trestní sankcí se rozumí také majetková sankce uložená rozhodnutím soudu jiného členského státu uznaným na území České republiky podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1805, pokud trestným činem, v důsledku jehož spáchání byla uložena majetková sankce, pachatel způsobil majetkovou škodu nebo nemajetkovou újmu anebo jím získal bezdůvodné obohacení. Ostatní majetkové sankce uložené rozhodnutím soudu cizího státu, které bylo na území České republiky uznáno, se za majetkovou trestní sankci pro účely tohoto zákona nepovažují.

~~(2)~~ **(3)** Majetkovým nárokem se pro účely tohoto zákona rozumí nárok poškozeného na náhradu majetkové škody nebo nemajetkové újmy, jež byla poškozenému způsobena trestným činem, nebo nárok na vydání bezdůvodného obohacení, které pachatel na úkor poškozeného získal. Majetkovou škodou, jež byla poškozenému způsobena trestným činem zanedbání povinné výživy, se pro účely tohoto zákona rozumí i dlužné výživné.

~~(3)~~ **(4)** Oprávněnou osobou se pro účely tohoto zákona rozumí poškozený, s výjimkou státu,

- a) který v trestním řízení, ve kterém byla pravomocně uložena majetková trestní sankce ~~nebo ve kterém si soud rozhodnutí o uložení majetkové trestní sankce vyhradil do veřejného zasedání podle § 230 odst. 2 nebo 3 trestního řádu~~, uplatnil majetkový nárok a tento nárok mu byl přiznán rozhodnutím soudu vydaným v trestním řízení, které nabylo právní moci a je vykonatelné,
- b) který v trestním řízení, ve kterém byla pravomocně uložena majetková trestní sankce ~~nebo ve kterém si soud rozhodnutí o uložení majetkové trestní sankce vyhradil do veřejného zasedání podle § 230 odst. 2 nebo 3 trestního řádu~~, uplatnil majetkový nárok a byl s tímto nárokem, byť jen zčásti, pravomocným rozhodnutím soudu vydaným v trestním řízení odkázán na řízení ve věcech občanskoprávních, a do 60 dnů od právní moci takového rozhodnutí ohledně tohoto majetkového nároku podal návrh na zahájení řízení ve věcech občanskoprávních,
- c) o jehož majetkovém nároku pravomocně rozhodl soud v řízení ve věcech občanskoprávních, pokud v trestním řízení o trestném činu, v důsledku jehož spáchání mu tento nárok vznikl, byla uložena majetková trestní sankce ~~nebo si soud rozhodnutí o uložení majetkové trestní sankce vyhradil do veřejného zasedání podle § 230 odst. 2 nebo 3 trestního řádu, nebo~~
- d) vůči němuž má pachatel pravomocným a vykonatelným rozhodnutím soudu v řízení ve věcech občanskoprávních stanovenou výši vyživovací povinnosti, pokud v řízení o trestném činu zanedbání povinné výživy byla pravomocně uložena majetková trestní sankce-, **nebo**
- e) **kterému byl rozhodnutím jiného členského státu přiznán majetkový nárok, pokud v jiném členském státu byla v souvislosti s trestným činem, v důsledku jehož spáchání mu tento nárok vznikl, uložena majetková trestní sankce podle odstavce 2.**

§ 3

Zvláštní účet a jeho příjmy

(1) Ministerstvo spravedlnosti (dále jen „ministerstvo“) zřídí zvláštní účet určený k zasílání peněžních prostředků z majetkových trestních sankcí (dále jen „zvláštní účet“) a číslo zvláštního účtu zveřejní na svých internetových stránkách.

(2) Příjmy zvláštního účtu tvoří za podmínek stanovených tímto zákonem peněžní prostředky získané

a) výkonem majetkových trestních sankcí a

b) zpeněžením věcí, které propadly nebo byly zabrány v trestním řízení, organizační složkou státu, která s nimi začala hospodařit podle § 15 zákona o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích (dále jen „organizační složka“), po odečtení nákladů vynaložených organizační složkou při hospodaření s těmito věcmi na tyto věci nebo v souvislosti s nimi do doby jejich zpeněžení a po odečtení nákladů na jejich zpeněžení.

(3) Ten, kdo zasílá peněžní prostředky uvedené v odstavci 2 na zvláštní účet, označí platbu tak, aby z jejího označení bylo zřejmé, z jakého trestního řízení peněžní prostředky pocházejí (dále jen „označené trestní řízení“). Způsob označení platby peněžních prostředků ministerstvo zveřejní na svých internetových stránkách.

Hlava II

Nakládání s majetkem získaným výkonem majetkové trestní sankce

....

§ 6

Zpeněžení věci propadlé nebo zabrané v trestním řízení

(1) Jinou věc než uvedenou v § 5, která propadla nebo byla zabrána na základě majetkové trestní sankce, organizační složka zpeněží postupem podle zákona o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích. Ustanovení zákona o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích upravující odchylný postup než ten, který se týká zpeněžení věci, se nepoužijí.

(2) Postup podle odstavce 1 se nepoužije, jde-li o věc, která je podle odstavce 3 vyloučena z povinnosti zpeněžení, nebo o věc neprodejnou; za věc neprodejnou se pro účely tohoto zákona považuje věc, kterou se nepodaří zpeněžit do ~~4-roku~~ **2 let** poté, kdy k ní organizační složka začala plnit své úkoly podle § 15 odst. 1 zákona o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích. **Tato lhůta neběží po dobu, po kterou bylo nakládání s věcí pozastaveno Nejvyšším soudem z důvodu probíhajícího dovolacího řízení nebo řízení o stížnosti pro porušení zákona v dané trestní věci, a rovněž po dobu, po kterou probíhá jiné soudní řízení, jehož výsledek je rozhodný pro další nakládání s věcí.**

(3) Povinnost zpeněžit věc podle odstavce 1 se nevztahuje na

a) věc, jejíž povaha zpeněžení neumožňuje,

b) věc, která ohrožuje život, zdraví, bezpečnost osob nebo majetku anebo veřejnou bezpečnost a pořádek, zejména omamnou nebo psychotropní látku, prekursor, jed, radioaktivní materiál, zbraň, střelivo, munici a výbušninu,

c) věc, kterou si organizační složka ponechá pro zabezpečení výkonu své působnosti nebo stanoveného předmětu činnosti; **jde-li o věc, která propadla nebo byla zabrána na základě majetkové trestní sankce podle § 2 odst. 2, lze si věc ponechat pouze v případě, že k tomu jiný členský stát udělil souhlas podle čl. 30 odst. 6 písm. d) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1805,**

d) věc muzejní, galerijní nebo archivní hodnoty, věc prohlášenou za kulturní památku, předmět kulturní hodnoty, sbírku muzejní povahy a sbírkový předmět, neperiodickou

publikaci a periodický tisk, pokud je zapotřebí ponechat takovou věc z důvodu veřejného zájmu nebo její zvláštní povahy ve vlastnictví státu, nebo

e) bezcennou věc.

(4) Má-li organizační složka pochybnosti, zda se jedná o věc uvedenou v odstavci 3 písm. d), vyžádá si stanovisko Ministerstva kultury; v případě archiválií Ministerstva vnitra a v případě věcí muzejní a galerijní hodnoty vojenského charakteru Ministerstva obrany. Stanovisko musí být vydáno do 30 dnů od doručení žádosti.

(5) Peněžní prostředky získané zpeněžením věci přijme organizační složka na svůj účet cizích prostředků. Částku ve výši nákladů, které vynaložila při hospodaření s takovou věcí na tuto věc nebo v souvislosti s ní do doby jejího zpeněžení, a nákladů na její zpeněžení převede na příjmový účet státního rozpočtu pro ni zřízený a zbylou část peněžních prostředků neprodleně převede na zvláštní účet.

(6) S věcí uvedenou v odstavci 3 a s neprodejnou věcí organizační složka naloží způsobem uvedeným v zákonu o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích.

(7) Organizační složka neprodleně uvědomí ministerstvo o skutečnosti, že na zvláštní účet zaslala všechny peněžní prostředky získané zpeněžením věci z označeného trestního řízení, nebo o skutečnosti, že žádné peněžní prostředky na zvláštní účet nezašle, neboť propadlou nebo zabranou věc pocházející z označeného trestního řízení nelze zpeněžit z důvodů uvedených v odstavci 3, nebo jde o věc neprodejnou. Organizační složka vyrozumí ministerstvo i o jiné skutečnosti týkající se propadlé nebo zabrané věci, která je významná pro řízení o uspokojení majetkového nároku oprávněné osoby.

§ 7

Výdaje zvláštního účtu

(1) Peněžní prostředky z majetkových trestních sankcí uložených v označeném trestním řízení, které byly zaslány na zvláštní účet, se při splnění podmínek stanovených tímto zákonem v níže uvedeném pořadí užijí

a) k uspokojení majetkových nároků oprávněných osob, jejichž majetkové nároky vznikly v důsledku spáchání trestného činu, o němž se vedlo označené trestní řízení, a

b) ke sdílení s jiným členským státem podle čl. 30 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1805, jde-li o peněžní prostředky z majetkových trestních sankcí podle § 2 odst. 2, a

~~b)~~ c) ve výši stanovené tímto zákonem pro Probační a mediační službu na poskytování pomoci obětem trestných činů.

(2) Zbylé peněžní prostředky jsou příjmem státního rozpočtu.

Hlava III

Uspokojení majetkových nároků oprávněných osob ve vnitrostátních případech

§ 8

Žádost o uspokojení majetkového nároku oprávněné osoby

(1) Ministerstvo uspokojí majetkový nárok oprávněné osoby způsobem a za podmínek stanovených tímto zákonem na základě její žádosti. Oprávněná osoba uvedená v § 2 odst. 3 4 písm. a), c) nebo d) žádost podá do 60 dnů od nabytí právní moci ~~trestního příkazu nebo~~

~~odsuzujícího rozsudku~~ **rozhodnutí, kterým byla uložena majetková trestní sankce,** vydaného soudem v trestním řízení o trestném činu, v důsledku jehož spáchání vznikl oprávněné osobě majetkový nárok, jinak právo na uspokojení jejího majetkového nároku ze zvláštního účtu zaniká. Oprávněná osoba uvedená v § 2 odst. 3 4 písm. b) žádost podá do 60 dnů od nabytí právní moci rozhodnutí vydaného soudem v řízení ve věcech občanskoprávních, kterým byl oprávněné osobě přiznán její majetkový nárok, jinak právo na uspokojení jejího majetkového nároku ze zvláštního účtu zaniká.

(2) V žádosti je třeba kromě obecných náležitostí stanovených správním řádem uvést

- a) výši majetkového nároku, jehož uspokojení je požadováno ze zvláštního účtu, a
- b) skutečnost, zda mají být peněžní prostředky oprávněné osobě vyplaceny formou poštovní poukázky, nebo mají být zaslány na účet, jehož číslo je v žádosti uvedeno, a
- c) skutečnost, že si soud vyhradil rozhodnutí o uložení majetkové trestní sankce do veřejného zasedání.

~~(3) Oprávněná osoba uvedená v § 2 odst. 3 písm. a) k žádosti připojí kopii pravomocného rozhodnutí soudu vydaného v trestním řízení, kterým jí byl přiznán její majetkový nárok. Oprávněná osoba uvedená v § 2 odst. 3 písm. b) k žádosti připojí kopii pravomocného rozhodnutí soudu vydaného v řízení ve věcech občanskoprávních, kterým jí byl přiznán její majetkový nárok. Oprávněná osoba uvedená v § 2 odst. 3 písm. c) k žádosti připojí kopii pravomocného trestního příkazu nebo odsuzujícího rozsudku vydaného soudem v trestním řízení o trestném činu, v důsledku jehož spáchání jí vznikl majetkový nárok, kopii pravomocného rozhodnutí soudu vydaného v řízení ve věcech občanskoprávních, kterým jí byl přiznán její majetkový nárok, a není-li to zřejmé z uvedených rozhodnutí, další listiny dokládající souvislost uplatněného majetkového nároku s trestným činem, v důsledku jehož spáchání jí vznikl majetkový nárok, a výši tohoto majetkového nároku. Oprávněná osoba uvedená v § 2 odst. 3 písm. d) k žádosti připojí kopii pravomocného trestního příkazu nebo odsuzujícího rozsudku vydaného soudem v řízení o trestném činu zanedbání povinné výživy, a není-li to zřejmé z rozsudku nebo trestního příkazu, další listiny dokládající souvislost uplatněného majetkového nároku s trestným činem zanedbání povinné výživy a výši tohoto majetkového nároku.~~

~~(4) Oprávněná osoba uvedená v § 2 odst. 3 písm. b), která v případě, že jí bude přiznán její majetkový nárok v řízení ve věcech občanskoprávních, zamýšlí podat žádost o uspokojení svého majetkového nároku ze zvláštního účtu, je povinna nejpozději do 5 pracovních dnů po uplynutí lhůty uvedené v § 2 odst. 3 písm. b) doložit, že ve lhůtě uvedené v § 2 odst. 3 písm. b) podala návrh na zahájení řízení ve věcech občanskoprávních ohledně svého majetkového nároku, a připojit kopii pravomocného rozhodnutí soudu vydaného v trestním řízení, kterým byla s tímto majetkovým nárokem odkázána na řízení ve věcech občanskoprávních; pokud nesplní některou z těchto povinností ve stanovené lhůtě, právo na uspokojení jejího majetkového nároku ze zvláštního účtu ministerstva zaniká. Jestliže následně nastanou skutečnosti, v jejichž důsledku oprávněná osoba uvedená ve větě první předpokládanou žádost podat nemůže nebo ji již podat nezamýšlí, je povinna o tom ministerstvo neprodleně vyrozumět.~~

(3) Oprávněná osoba uvedená v § 2 odst. 4 písm. a) k žádosti připojí kopii pravomocného rozhodnutí soudu vydaného v trestním řízení, kterým jí byl přiznán její majetkový nárok, a kopii pravomocného rozhodnutí, kterým byla uložena majetková trestní sankce. Oprávněná osoba uvedená v § 2 odst. 4 písm. b) k žádosti připojí kopii pravomocného rozhodnutí soudu vydaného v řízení ve věcech občanskoprávních,

kterým jí byl přiznán její majetkový nárok, a kopii pravomocného rozhodnutí, kterým byla uložena majetková trestní sankce. Oprávněná osoba uvedená v § 2 odst. 4 písm. c) k žádosti připojí kopii pravomocného trestního příkazu nebo odsuzujícího rozsudku vydaného soudem v trestním řízení o trestném činu, v důsledku jehož spáchání jí vznikl majetkový nárok, kopii pravomocného rozhodnutí, kterým byla uložena majetková trestní sankce, kopii pravomocného rozhodnutí soudu vydaného v řízení ve věcech občanskoprávních, kterým jí byl přiznán její majetkový nárok, a není-li to zřejmé z uvedených rozhodnutí, další listiny dokládající souvislost uplatněného majetkového nároku s trestným činem, v důsledku jehož spáchání jí vznikl majetkový nárok, a výši tohoto majetkového nároku. Oprávněná osoba uvedená v § 2 odst. 4 písm. d) k žádosti připojí kopii pravomocného trestního příkazu nebo odsuzujícího rozsudku vydaného soudem v řízení o trestném činu zanedbání povinné výživy, kopii pravomocného rozhodnutí, kterým byla uložena majetková trestní sankce, a není-li to zřejmé z rozsudku nebo trestního příkazu, další listiny dokládající souvislost uplatněného majetkového nároku s trestným činem zanedbání povinné výživy a výši tohoto majetkového nároku. Pokud oprávněná osoba nemůže ve lhůtě uvedené v odstavci 1 přiložit k žádosti některou z požadovaných příloh z důvodů na ní nezávislých, vyrozumí o tom ministerstvo a tuto přílohu zašle, jakmile to bude možné.

(4) Oprávněná osoba uvedená v § 2 odst. 4 písm. b), která v případě, že jí bude přiznán její majetkový nárok v řízení ve věcech občanskoprávních, zamýšlí podat žádost o uspokojení svého majetkového nároku ze zvláštního účtu, je povinna nejpozději do 5 pracovních dnů po uplynutí lhůty uvedené v § 2 odst. 4 písm. b) doložit, že ve lhůtě uvedené v § 2 odst. 4 písm. b) podala návrh na zahájení řízení ve věcech občanskoprávních ohledně svého majetkového nároku, pokud nesplní tuto povinnost ve stanovené lhůtě, právo na uspokojení jejího majetkového nároku ze zvláštního účtu ministerstva zaniká. Oprávněná osoba zároveň připojí kopii pravomocného rozhodnutí soudu vydaného v trestním řízení, kterým byla s tímto majetkovým nárokem odkázána na řízení ve věcech občanskoprávních; pokud tak nemůže učinit v uvedené lhůtě z důvodů na ní nezávislých, vyrozumí o tom ministerstvo a kopii rozhodnutí zašle, jakmile to bude možné. Jestliže následně nastanou skutečnosti, v jejichž důsledku oprávněná osoba uvedená ve větě první předpokládanou žádost podat nemůže nebo ji již podat nezamýšlí, je povinna o tom ministerstvo neprodleně vyrozumět.

(5) Žadatel je povinen neprodleně vyrozumět ministerstvo o skutečnostech, které mohou mít vliv na posouzení žádosti o uspokojení majetkového nároku žadatele, zejména o skutečnosti, že uplatněný majetkový nárok byl zcela nebo zčásti uspokojen jiným způsobem, a o rozsahu, v jakém se tak stalo.

§ 9

Řízení o uspokojení majetkového nároku oprávněné osoby

(1) Ministerstvo žadateli písemně potvrdí přijetí žádosti a poučí jej o skutečnostech uvedených v odstavcích 3 a 4.

(2) Ministerstvo řízení přeruší, je-li mezi oprávněnými osobami osoba uvedená v § 8 odst. 4, až do doby, kdy tato osoba podá žádost, nebo vyrozumí ministerstvo, že ji nepodá, popřípadě se ministerstvo dozví, že uplynula lhůta stanovená této osobě pro podání žádosti. Ministerstvo řízení také přeruší, pokud oprávněná osoba z důvodů na ní nezávislých nepřipojila k žádosti některou z požadovaných příloh, až do doby, než oprávněná osoba tuto přílohu zašle. Pokud důvod, který bránil připojení přílohy

k žádosti, odpadl a oprávněná osoba přílohu nedoplní ani po opakované výzvě, ministerstvo řízení zastaví.

(3) Ministerstvo vydá rozhodnutí nejpozději do 90 dnů ode dne, kdy uplynula lhůta stanovená v § 8 odst. 1 pro podání žádosti oprávněné osobě uvedené v § 2 odst. 3 4 písm. a) nebo c). Je-li mezi oprávněnými osobami osoba uvedená v § 8 odst. 4, jejíž nárok nezanikl, počíná lhůta pro vydání rozhodnutí běžet ode dne, kdy tato oprávněná osoba podala žádost, nebo vyrozuměla ministerstvo, že ji nepodá, popřípadě ode dne, kdy se ministerstvo dozvědělo, že uplynula lhůta stanovená této osobě pro podání žádosti. Pokud den uvedený ve větě první nebo druhé předchází dni, kdy jsou na zvláštní účet připsány první peněžní prostředky z majtkové trestní sankce uložené v trestním řízení o trestném činu, v důsledku jehož spáchání oprávněné osobě vznikl její majtkový nárok, běží lhůta pro vydání rozhodnutí až ode dne jejich připsání na zvláštní účet.

(4) Jsou-li peněžní prostředky z označeného trestního řízení na zvláštní účet zasílány po částech, ministerstvo rozhodne o uspokojení majtkového nároku oprávněné osoby z peněžních prostředků uložených v době vydání rozhodnutí na zvláštním účtu ve lhůtě uvedené v odstavci 3 a o uspokojení z dalších peněžních prostředků rozhodne vždy do 90 dnů od jejich připsání na zvláštní účet. Byl-li v označeném trestním řízení uložen peněžitý trest a bylo-li povoleno jeho splácení po částkách, ministerstvo rozhodne o uspokojení majtkového nároku oprávněné osoby ze splátek uložených v době vydání rozhodnutí na zvláštním účtu ve lhůtě uvedené v odstavci 3 a o uspokojení z dalších splátek rozhodne vždy do 90 dnů od připsání 3 splátek na zvláštní účet.

§ 11

Přechod majtkového nároku na stát

(1) Zasláním peněžních prostředků na účet oprávněné osoby nebo vyplacením peněžních prostředků oprávněné osobě formou poštovní poukázky přechází majtkový nárok oprávněné osoby vůči pachateli na stát, a to ve výši poskytnutého peněžitého plnění, popřípadě sníženého podle § 10 odst. 7. Bylo-li rozhodnutí, na jehož základě byly peněžní prostředky oprávněné osobě zaslány na účet nebo vyplaceny, zrušeno, majtkový nárok přechází na stát v rozsahu peněžitého plnění náležejícího oprávněné osobě na základě nového rozhodnutí ve věci; peněžní prostředky, které stát v mezidobí od pachatele získal nad rámec nově přešlého majtkového nároku, je povinen pachateli neprodleně vrátit. Majtkový nárok přešlý na stát uplatňuje vůči pachateli ministerstvo. O těchto skutečnostech ministerstvo vyrozumí pachatele, včetně výše majtkového nároku, který na stát přešel.

(2) Přešel-li majtkový nárok oprávněné osoby na stát podle odstavce 1 a oprávněná osoba přijala od pachatele plnění ze stejného důvodu s tím, že součet peněžních prostředků přijatých oprávněnou osobou od ministerstva a pachatele převyšuje výši jejího majtkového nároku, je oprávněná osoba povinna nejpozději do 15 dnů ode dne zjištění této skutečnosti nebo ode dne výzvy učiněné ministerstvem peněžní prostředky ve výši, v jaké je přijala neoprávněně, vrátit ~~na zvláštní účet~~ **ministerstvu**. Pachatel svůj dluh v rozsahu poskytnutého plnění splní, i když jej poskytl osobě, jejíž majtkový nárok již přešel zcela nebo zčásti na stát.

Hlava IV

Uspokojení nároků oprávněných osob v přeshraničních případech

Díl 1

Uspokojení nároků oprávněných osob z majetkové trestní sankce uložené jiným členským státem a uznané v České republice

§ 11a

(1) Podkladem pro uspokojení nároků oprávněné osoby uvedené v § 2 odst. 4 písm. e) je rozhodnutí o uznání a výkonu příkazu ke konfiskaci a informace jiného členského státu o tom, že rozhodl o přiznání majetkového nároku poškozenému. Pokud obdržená informace není dostatečná pro účely uspokojení majetkového nároku oprávněné osoby, ministerstvo požádá soud, který mu informaci zaslal, aby vyzval jiný členský stát k jejímu doplnění.

(2) Pokud jiný členský stát v informaci uvedl, že řízení o majetkovém nároku poškozeného v jiném členském státě dosud nebylo skončeno, ministerstvo vyčká do doby obdržení informace o výsledku takového řízení.

§ 11b

(1) Ministerstvo zašle příslušnému orgánu jiného členského státu peněžní prostředky ze zvláštního účtu ve výši odpovídající výši majetkového nároku oprávněné osoby, který jí byl přiznán rozhodnutím jiného členského státu. Peněžní prostředky přepočte na měnu jiného členského státu podle kurzu devizového trhu vyhlášeného Českou národní bankou pro den, kdy byly peněžní prostředky připsány na zvláštní účet.

(2) Nepostačují-li peněžní prostředky k úplnému uspokojení majetkového nároku oprávněné osoby, ministerstvo je zašle ve výši, v jaké byly získány výkonem majetkové trestní sankce podle § 2 odst. 2. Pokud jsou peněžní prostředky z více majetkových trestních sankcí zasílány na zvláštní účet postupně, ministerstvo zašle každou jednotlivou částku příslušnému orgánu jiného členského státu bez zbytečného odkladu od jejího připsání na zvláštní účet.

(3) O zaslání peněžních prostředků nebo jejich části a dalších skutečnostech důležitých z hlediska uspokojení nároku oprávněné osoby, zejména zda již byly výkonem majetkové trestní sankce získány všechny peněžní prostředky nebo jen jejich část, ministerstvo neprodleně vyrozumí příslušný orgán jiného členského státu.

(4) Pokud nebyly z majetkové trestní sankce podle § 2 odst. 2 získány žádné peněžní prostředky, ministerstvo o tom vyrozumí příslušný orgán jiného členského státu.

(5) Pokud se ministerstvo dozví, že v mezidobí došlo k úplnému nebo částečnému uspokojení majetkového nároku oprávněné osoby, vyrozumí o tom příslušný orgán jiného členského státu a dotáže se jej, zda a v jaké výši mu má získané peněžní prostředky zaslat.

Díl 2

Uspokojení majetkových nároků oprávněných osob z majetkové trestní sankce uložené v České republice a uznané v jiném členském státu

§ 11c

(1) Ministerstvo neprodleně vyrozumí soud, který uložil majetkovou trestní sankci týkající se peněžních prostředků nebo věci, které se nacházejí na území jiného členského státu, pro který je závazné nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1805, o tom, že

- a) existuje oprávněná osoba podle tohoto zákona, jejíž právo na uspokojení jejího majetkového nároku ze zvláštního účtu ministerstva nezaniklo,**
- b) právo oprávněné osoby na uspokojení jejího majetkového nároku ze zvláštního účtu podle tohoto zákona zaniklo, oprávněná osoba nepožádala o uspokojení svého majetkového nároku ze zvláštního účtu nebo oprávněná osoba uspokojila svůj majetkový nárok zcela nebo zčásti jiným způsobem a**
- c) nabylo právní moci rozhodnutí soudu v občanskoprávním řízení o nároku poškozeného na náhradu škody, nemajetkové újmy nebo vydání bezdůvodného obohacení; k tomuto vyrozumění přiloží kopii pravomocného rozhodnutí.**

(2) Ministerstvo přepočte peněžní prostředky zaslané jiným členským státem na zvláštní účet na české koruny podle kurzu devizového trhu vyhlášeného Českou národní bankou pro den, kdy byly peněžní prostředky připsány na zvláštní účet.

(3) Není-li v odstavcích 1 a 2 stanoveno jinak, postupuje se obdobně podle § 8 až 11.

Hlava V

Společná ustanovení

§ 12

Peněžní prostředky na poskytování pomoci obětem trestných činů

(1) Z peněžních prostředků z majetkových trestních sankcí uložených v označeném trestním řízení zbývajících na zvláštním účtu po uspokojení majetkových nároků oprávněných osob náleží pro účel uvedený v § 7 odst. 1 písm. b) c) 2 % Probační a mediační službě; uvedená částka se zaokrouhlí v celých korunách nahoru.

(2) Ministerstvo ponechá na zvláštním účtu ve stanoveném označení peněžní prostředky ve výši odpovídající částkám vypočteným podle odstavce 1 a zbylé peněžní prostředky odvede do státního rozpočtu ve lhůtě stanovené rozpočtovými pravidly.

(3) Ministerstvo převede Probační a mediační službě peněžní prostředky uvedené v odstavci 1 souhrnně ze všech dotčených trestních řízení vždy ke dni 31. ledna kalendářního roku zpětně za předcházející kalendářní rok; částka nižší než 1 000 Kč se nepřevádí a je příjmem státního rozpočtu.

(4) Z peněžních prostředků z majetkové trestní sankce podle § 2 odst. 2 zbývajících na zvláštním účtu po odečtení části peněžních prostředků, která má být zaslána do jiného členského státu podle § 11b, ministerstvo zašle jejich část sdílenou podle čl. 30 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1805 příslušnému orgánu jiného členského státu a vyrozumí jej o této skutečnosti. Ohledně zbylých peněžních prostředků se postupuje obdobně podle odstavců 1 až 3.